

L'HOME RIALLER

**Una revista de ciència-ficció pels
petits de la casa!**

**Tània Simioni Xirau
2n Batxillerat
Eva Garcia Solé**

ÍNDEX:

1. INTRODUCCIÓ	1
2. MARC TEÒRIC	
2.1 El gènere de la ciència ficció: una introducció	3
2.2 Autors reconeguts en el gènere de la ciència-ficció	4
2.3 Anàlisi d'un llibre clàssic: Un món feliç	8
2.3.1 Introducció	8
2.3.2 Personatges	9
2.3.3 Síntesi de l'obra	11
2.3.4 Temes i anàlisi	14
2.4 El gènere de la ciència-ficció està acabat a les llibreries catalanes?	17
2.4.1 Llibres més venuts el Sant Jordi de 2019 i 2020	17
2.4.2 Entrevista a Núria Nieto (llibreria documenta)	18
2.4.3 Enquesta: consumeixes literatura de ciència-ficció?	19
2.5 La ciència-ficció es consumeix més en cinema o en literatura?	22
2.5.1 Enquesta	22
2.5.2 Comparació de llibres amb les seves pel·lícules	24
2.6 La ciència-ficció s'incentiva suficient a les escoles?	26
2.7 Llibres infantils de ciència-ficció més venuts	29
2.8 Revistes infantils més venudes	30
3. MARC PRÀCTIC	
3.1 Entrevistes	
3.1.1 Axel Torres	32
3.1.2 Núria Nieto	33
3.1.3 Vicente Franco	35
3.1.4 Isabel Estengre	36
3.1.5 Gemma Ballesté	37
3.1.6 Nens i nenes d'entre 8 i 12 anys	38
3.2 Enquestes	
3.2.1 L'impacte de la literatura de ciència-ficció en nens de 8 a 12 anys	40
3.3 LA REVISTA	
3.3.1 L'home rialler, un conte de J.D Salinger	45

3.3.2	Contingut i estructura de la revista.....	47
3.3.3	Disseny del logotip de L'home rialler	50
3.3.4	Disseny de la revista	51
3.3.5	Accessoris de la revista	53
3.3.6	Promoció de la revista via xarxes socials	56
3.3.7	Llançament de la revista al públic: gastos i beneficis	57
4.	VALIDACIÓ D'HIPÒTESIS	59
5.	CONCLUSIONS	60
6.	AGRAÏMENTS	61
5.	FONTS DE CONSULTA	62

1. INTRODUCCIÓ

MOTIVACIONS

Crear sempre ha sigut una segona casa per mi. Passo grans estones compartint allò que em fa créixer, gaudir i aprendre. L'art està molt present en el meu dia a dia, i estic molt agraïda que sigui així. Sense anar més enllà, quan se'm va parlar per primera vegada del TR, des d'un principi vaig saber que volia fer quelcom artístic relacionat amb el "crear".

Inicialment vaig tenir molt clar el que volia fer: una novel·la de ciència-ficció. Des de ben petita que m'agrada molt escriure, i la ciència-ficció és un gènere que amb el pas dels anys m'ha acabat apassionant. Abans de començar amb el procés d'escriptura de la novel·la, vaig dedicar molt de temps i esforç en coure un argument original, interessant i potent. Em vaig inspirar molt en la sèrie de *NETFLIX* britànica *Black Mirror* i en la trilogia de Veronica Rott, *Divergent* per crear la meua història. Vaig realitzar la lectura de diversos llibres de ciència-ficció *Un món feliç* d'Aldous Huxley i *1984* de George Orwell amb l'objectiu que aquests m'ajudessin a encarrilar-me en el projecte i a organitzar les meves idees de manera més clara i efectiva. Quan ja vaig tenir l'argument de la novel·la enllestit, vaig decidir començar a escriure-la. Poc temps vaig necessitar per adonar-me que hi havia molts factors a tenir en compte a l'hora d'escriure una novel·la que, per falta d'experiència i informació, no havia tingut en compte durant els darrers mesos. L'estructura dels capítols i el desenvolupament dels personatges, entre altres aspectes, van ser elements clau que jo no vaig donar la importància que necessitaven. És per això que vaig decidir deixar el projecte de crear la novel·la per a més endavant, ja que no em vaig veure capaç de fer allò que en un inici m'havia plantejat.

Així doncs, després de decidir que no faria la novel·la, vaig intentar no perdre molt de temps en pensar què podia fer relacionat amb la ciència-ficció i que involucrés el fet d'escriure, ja que si volia anar bé de temps i no estressar-me més endavant, havia de començar a posar-m'hi el més aviat millor. Primerament vaig pensar a adaptar un capítol de la sèrie britànica de ciència-ficció *Black Mirror* en format de llibre. Dies després em va passar pel cap la idea de crear un conte de ciència-ficció per a nens petits, i finalment, quan menys m'ho esperava, vaig tenir la idea definitiva d'elaborar un **revista de ciència-ficció per a nens petits** d'entre 8 i 12 anys. Una revista on hi hagués un protagonista - el qual els lectors admiressin i al qual li tinguessin simpatia- juntament amb una història interessant que agradés als lectors i els ajudés a tenir ganes de llegir la revista i de descobrir el món de la ciència-ficció. El fet d'haver canviat de tema i de fer una revista infantil em va motivar molt a l'hora de començar quan més aviat millor el projecte un altre cop i de no desanimar-me.

OBJECTIUS

Amb aquest projecte prenc com a objectiu principal **passar-m'ho bé**. Penso que crear una revista de ciència-ficció infantil és un projecte interessant i un repte emocionant. Em fa il·lusió el fet de crear quelcom jo sola, sentir que el projecte és meu, i poder decidir tots i cadascun dels aspectes que el formen. Així doncs, amb aquest nou objectiu vull **corroborar que sóc capaç de crear una revista** de ciència-ficció per a nens petits de la qual pugui estar orgullosa. Tanmateix, també em vull **demonstrar** a mi mateixa - sóc una persona molt mandrosa-, que sóc capaç de seguir una disciplina i ser responsable. El gènere de la ciència-ficció m'agrada molt, i és per això que prenc com a objectiu **aprendre i formar-me** més sobre aquest a mesura que elaboro la meua recerca en els diferents apartats que formen el meu projecte. **Corroborar i/o**

refutar les hipòtesis que he creat abans de realitzar la recerca també és un gran objectiu que vull assolir.

HIPÒTESIS

He elaborat unes quantes hipòtesis entorn el gènere de la ciència-ficció que, en finalitzar el treball i feta la recerca, espero corroborar -o en el cas que siguin falses- refutar. Una d'elles és que el gènere de la ciència-ficció, en general, es consumeix més en cinema i televisió que no pas en literatura. Una altra hipòtesi és que la literatura de ciència-ficció no s'incentiva suficient a les escoles als cursos d'infantil i primària, cosa que no només provoca que els nens perdin interès per la lectura, sinó que també fa que el gènere de la ciència-ficció entri cada cop més en decadència i sigui menys llegit. Finalment, pretenc corroborar que el gènere de la ciència-ficció no és dels més venuts a les llibreries catalanes.

METODOLOGIA

Quant a la metodologia, la part teòrica es basarà en la utilització de tècniques de recerca, classificació i valoració de la informació obtinguda sobre la literatura de ciència-ficció. Per tal de saber si les hipòtesis que he realitzat són certes o faltes, em basaré en els resultats obtinguts de la cerca d'informació realitzada, juntament amb l'elaboració d'entrevistes a especialistes que em puguin brindar les respostes que necessito i enquestes que m'ajudin a resoldre els dubtes i conèixer la veritat d'allò que desconec. Aquest projecte també constarà de l'anàlisi d'un llibre clàssic de ciència-ficció: *Un món feliç*, d'Aldous Huxley. També explicaré breument la biografia dels escriptors pioners en el gènere de la ciència-ficció, juntament amb les seves obres més emblemàtiques. La part pràctica constarà d'una explicació detallada de com he realitzat la revista infantil de *L'home rialler*. Explicaré tots els processos que he hagut de dur a terme a l'hora de crear el meu projecte: com l'he dissenyat, l'estructura i el contingut que el conformen, els accessoris que vénen inclosos en aquesta, el benefici que obtindria en el cas que decidís vendre-la, les dificultats amb les quals m'he trobat durant el procés de creació, com he superat els obstacles que se m'han presentat i finalment la valoració final del projecte.

2. MARC TEÒRIC

2.1 EL GÈNERE DE LA CIÈNCIA-FICCIÓ: UNA INTRODUCCIÓ

Ningú pot posar en dubte l'important rol que la ciència i la tecnologia té en el món actualment. Els descobriments de la tecno-ciència estan transformant completament la societat d'avui en dia d'una forma inevitable i el més perillós, de manera irreversible. En ple segle XXI gran part de la societat veu la ciència gairebé com màgia i/o fantasia, tot i saber que la majoria dels seus conceptes responen a lleis generals de la naturalesa. Als qui construeixen la tecno-ciència, s'ha afegit els qui la utilitzen com a base en la construcció d'una narrativa que anomenem **ciència-ficció**.

Tot i que des de fora pot arribar a semblar fàcil, a l'hora de fer-ho, definir què és la ciència-ficció ha estat -i és fins ara- quelcom bastant complicat. Deixant de banda definicions fantàstiques que parlen d'ovnis, viatges supergalàctics o extraterrestres, la millor manera d'apropar-se a la definició pura de la ciència-ficció és referir-la com **“una literatura formada per narracions en les quals l'element determinant és l'especulació imaginativa”**. Una de les definicions més recurrents de la ciència-ficció ens la dona el famós escriptor rus **Isaac Asimov**. Segons ell “la ciència-ficció és la branca de la literatura que tracta de les respostes humanes als canvis en el nivell de la ciència i la tecnologia.”

Avui en dia la gent acostuma a deixar de banda aquest tipus de definicions enrebuscades i complexes, i tendeix a relacionar la paraula ciència-ficció amb elements més simples, com per exemple futur, robots, mons fantàstics, màquines, gratacels, foc, explosions... Aquests elements són els primers que ens passen pel cap quan pensem en la paraula “ciència-ficció”, i ens ajuden a fer-nos una idea bàsica de l'essència de la ciència-ficció tal com la coneixem avui en dia.

Normalment en les narracions de ciència-ficció la pregunta que s'intenta respondre és: **Què passaria si?** A partir d'aquesta qüestió s'observen les conseqüències d'una hipòtesi especial i massa prematura per poder presentar-la en el món real. Això fa que la ciència-ficció sigui considerada una literatura especulativa i basada en les idees.

Considerant el poder transformador de la tecno-ciència, pot arribar a ser de gran interès analitzar des de la vessant ètica els diferents punts de vista que la ciència-ficció ha elaborat sobre la varietat de problemes que poden amenaçar el nostre futur. També és per això que és considerat un gènere necessari en la societat, ja que permet veure problemes de l'actualitat des de la distància temporal, qual cosa permet fer reflexionar a l'espectador i sobretot, conscienciar-lo. Moltes pel·lícules de ciència-ficció han fet reflexionar a una quantitat innumerable de persones. Sense anar més enllà, és indiscutible considerar la ciència-ficció una eina poderosa per a denunciar fets injustos

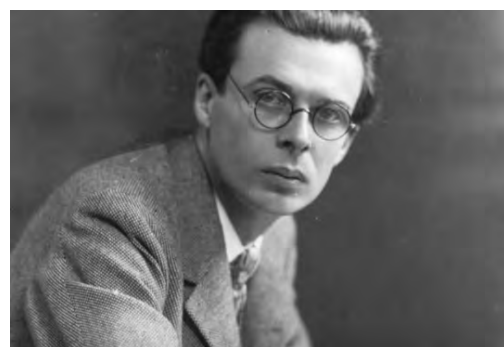
o allunyar-nos de la realitat per veure-la millor i adonar-nos d'allò que, sovint, ens costa veure.

2.3 AUTORS RECONEGUTS EN EL GÈNERE DE LA CIÈNCIA-FICCIÓ

Des de principis de s. XIX fins avui en dia, els autors que han deixat la seva petjada en la literatura de ciència-ficció són molts. Des de l'innovador Jules Verne, passant pel famós Aldous Huxley, fins a Ray Bradbury. En són tants que no ens els podríem acabar, per tal cosa, que he decidit introduir als més destacables i emblemàtics, citant les seves obres més importants i la seva breu biografia.

Aldous Huxley (1894 - 1963) *Un món feliç* (1932)

Nascut a Godalming (Regne Unit) el 26 de juliol de 1894, Huxley va ser un escriptor britànic, membre d'una famosa família d'intel·lectuals que va emigrar als Estats Units de jove. Malgrat ser conegut per les seves novel·les i assajos, és autor de guions, poemes i fins i tot guies turístiques. Al llarg de la seva existència es va interessar per temes espirituals, com la parapsicologia o el misticisme, disciplines que més endavant li van servir d'inspiració en alguns dels seus projectes literaris. Una de les seves obres més famoses i transcendents en el món de la ciència-ficció és *Un món feliç*, publicada l'any 1932. Entre altres obres emblemàtiques de Huxley, destaquem *La filosofia perenne* (1945) i *Illa* (1965). Va morir a Los Angeles (EUA) el 22 de novembre del 1963 (69 anys).

Aldous Huxley l'any 1947

George Orwell (1903 - 1950) *1984* (1949)

Eric Arthur Blair, més conegut pel pseudònim literari George Orwell, va néixer el 25 de juny del 1903 a l'Índia. Va ser un escriptor i periodista anglès. El seu *corpus literari* es caracteritza pel coneixement de la injustícia social, l'oposició al totalitarisme i el compromís amb el socialisme democràtic. L'any 1949 va publicar la que avui en dia és considerada la seva millor obra: *1984*. Entre altres novel·les emblemàtiques d'Orwell, destaquem *Distòpica* (1984) i *La rebel·lió dels animals* (1945). Aquest últim és un conte satíric sobre un grup d'animals d'una granja que expulsen els humans i creen un sistema de govern propi que acaba convertint-se en una tirania. *La rebel·lió dels animals* és un exemple que justifica el perquè és considerat un escriptor activista i amb un

Robert Anson l'any 1975

George Orwell l'any 1948

compromís amb el socialisme democràtic. Segons un article publicat l'any 2008 al diari *The Times*, Orwell és considerat el segon millor escriptor britànic des del 1945. Va morir el 21 de gener del 1950 amb 46 anys, a la ciutat anglesa de Londres (Anglaterra).

Ray Bradbury (1920- 2012) *Fahrenheit 451*

Nascut a Illinois (Estats Units) el 22 d'agost del 1920, Ray Bradbury va ser un novel·lista, escriptor d'històries curtes, assaigs, dramaturg, guionista i poeta estatunidenc. La seva reputació com a escriptor formidable va començar amb la publicació de *Cròniques marcianes*, l'any 1950, que descriu els primers intents dels humans a l'hora de conquerir i colonitzar el planeta Mart, i les conseqüències inesperades que va comportar aquesta colonització. Després va venir *L'home il·lustrat*, i més tard, l'any 1953, *Fahrenheit 451*, la que molts consideren l'obra mestra de Bradbury, una acusació a la censura realitzada en un món futur on la paraula escrita (llibres) està prohibida. Bradbury va morir el 5 de juny del 2012 a Los Angeles (Estats Units)

Ray Bradbury l'any 1981

Jules Verne (1828-1905) *Viatge al centre de la terra* (1864)

Jules Gabriel Verne va néixer a Nantes (França), un 8 de febrer del 1828. Va ser un escriptor francès conegut per crear novel·les de ciència-ficció on apareixien un gran nombre d'invents tècnics. Una de les seves idees era la "novel·la de la ciència" que consistia en aventures basades en els invents i avenços científics i tècnics. Segons *Index Translationum*, és el segon autor més traduït de tots els temps, després de la famosa i aclamada Agatha Christie, pionera en la novel·la detectivesca. Abans de dedicar-se plenament a la literatura, va treballar com a agent de borsa. L'any 1836 va arribar el seu primer èxit amb l'obra *Cinc setmanes en globus*. Fins a l'any 1876, va publicar les seves obres principals: *Viatge al centre de la Terra*, *Els fills del capità Grant*, *Vint mil llegües de viatge submarí*, *De la Terra a la Lluna* i *La volta al món en 80 dies*. La seva mort va tenir lloc el 24 de març del 1905, a Amiens (França).

Jules Verne l'any 1878

Isaac Asimov (1920-1992) *Jo, robot* (1950)

Nascut a Petroxiviti (República socialista federada soviètica de Rússia) el 2 de gener del 1920, Isaac Asimov va ser un escriptor i divulgador científic rus, autor de novel·les com *Somnis de robot* (1986) o *La saga de la fundació* (1951). L'any 1923, juntament amb el seu pare i la seva germana, va emigrar als Estats Units. Al llarg de la seva carrera ha escrit més de 500 textos sobre molts temes diferents, com per exemple: psicologia, història, matemàtiques, poesia, bioquímica... En el marc de les seves obres sobre robots, Asimov va ser el creador de les tres lleis de la robòtica. Finalment, va morir el 6 d'abril del 1992 a la ciutat de Nova York (Estats Units).

Isaac Asimov l'any 1965

Herbert George Wells (1866-1946) *La guerra dels mons* (1898)

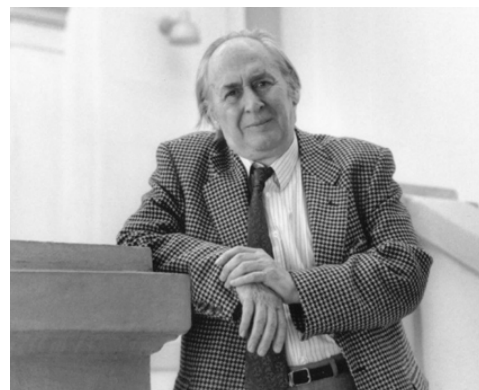
Nascut a Bromley un 21 d'agost de 1866, Herbert George Wells va ser un escriptor anglès que va excel·lir en el gènere de la ciència-ficció. Algunes de les novel·les més destacables de Wells són: *La guerra dels mons* (1898), *L'home invisible* (1897) i *La màquina del temps* (1895). Era un escriptor obertament socialista, per la qual cosa, moltes de les seves obres contenen comentaris polítics i socials. Avui en dia H.G. Wells és considerat un autor clàssic. Moltes de les seves obres han estat portades al cinema i adaptades a la televisió. Una de les seves obres més famoses, *La guerra dels mons*, es va fer molt famosa amb l'emissió radiofònica que va tenir lloc el 30 de setembre de 1938, a la cadena radiofònica *Columbia Broadcastin Stystem*. L'emissió va ser realitzada pel famós actor, guionista i director de cinema americà Orson Welles. Va ser actuada i transmesa en viu com un episodi de Halloween, i va guanyar fama pel pànic que va causar entre l'audiència. Els oients es van creure que tot allò que narrava Welles era cert, i malgrat l'emissora va advertir als oients que tot allò que era narrat era fictici i basat en la novel·la de Wells, els oients es van creure que la terra estava sent envaïda pels marcians. Moltes famílies van fer les maletes i se'n van anar de les seves cases aquella mateixa nit del pànic que va causar aquell episodi. H.G. Welles va morir el 13 d'agost del 1946, al Regne Unit.

H.G. Wells l'any 1965

J. G. Ballard (1930-2009) *El món submergit* (1962)

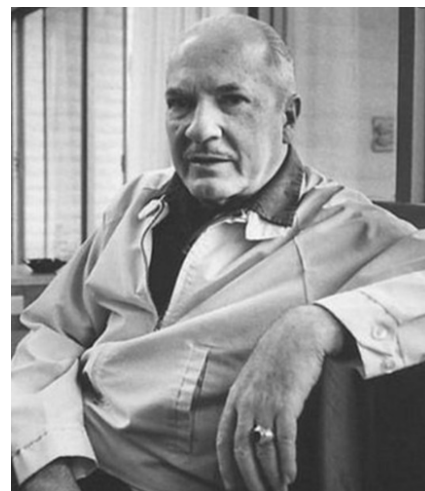
J.G Ballard, malgrat venir de família anglesa va, va néixer a Shanghái (Xina) l'any 1930. Durant la segona guerra mundial va ser tancat amb la seva família en un camp de concentració japonès, experiència que li va servir d'inspiració en una de les seves posteriors obres: *L'imperi del sol* (1946). Més tard la seva família es va traslladar a Gran Bretanya, lloc on va començar a iniciar els seus estudis de medicina a la Universitat de Cambridge. Posteriorment va treballar com a redactor en un diari, i va treballar durant sis anys en una revista científica. Finalment va dedicar-se al complet a la literatura i a escriure. Algunes de les seves novel·les més venudes al llarg dels anys han sigut *Crahs* (1973), *El món submergit* (1962), *L'illa del ciment* (1974) i *Nits de Cocaïna* (1996). Va morir el 19 d'abril de 2009, de càncer de pròstata.

J. G Ballard l'any 2007

Robert Anson Heinlein (1907-1988) *Les brigades de l'espai* (1959)

Robert Anson Heinlein va néixer a Missouri (Estats Units) el 7 de juliol de 1907. Al llarg de la seva carrera com a escriptor es va mantenir fidel al seu gènere predilecte: la ciència-ficció. Va guanyar el premi Hugo quatre vegades. Els seus escrits més coneguts mundialment són *Starship* (1969, Premi Hugo) del qual se'n va fer la pel·lícula amb el mateix títol, estrenada l'any 1997, *Doble estrella* (1956) i *La lluna és una cruel amant* (1966). Va morir el 8 de maig del 1988 (80 anys) a California (Estats Units), d'una insuficiència cardíaca.

2.4 ANÀLISI D'UN LLIBRE CLÀSSIC: *UN MÓN FELIÇ* D'ALDOUS HOUXLEY

Escrita pel britànic **Aldous Leonard Huxley** l'any 1931, *Un món feliç* és una obra literària de ciència-ficció i crítica social que amb el temps ha esdevingut un clàssic de la literatura universal del s. XX.

Aldous Huxley, autor de *Un món feliç*

La novel·la de Huxley està composta per 18 capítols, i el seu argument porta en ell una crítica a les tendències socials del 1930, que avui en dia, segueixen sent vigents. Així doncs, descriu un món futurista, utòpic, regulat i tecnològic on els protagonistes són Bernard Marx i Lenina (al·lusions als personatges històrics comunistes de Karl Marx i Lenin). En el món que descriu Huxley la humanitat és permanentment feliç, no existeixen guerres ni pobresa, i les persones sempre estan de bon humor, són saludables i estan tecnològicament avançades. La ironia d'aquesta utopia creada per "L'Estat mundial" (l'entitat que governa en aquest món), és l'aplicació de mesures que eliminen a la família, la diversitat cultural, l'art, la ciència, la literatura, la religió i la filosofia. En "L'estat mundial" del món feliç, el lema és el següent: "comunitat, identitat i estabilitat". En aquest context, Huxley ens vol fer reflexionar i arribar a la següent qüestió: **què ens fa ser humans?** Aquesta pregunta fa que la novel·la prengui dimensions filosòfiques i morals.

Altres aspectes que caracteritzen la societat "d'Un món feliç" són les següents:

Condicionament dels infants: en la societat que ens descriu Huxley feien servir tècniques avançades de suggestió des del naixement de l'individu, com per exemple, la **tècnica d'hipnopèdia** o **educació mitjançant la son**. En aquesta tècnica col·locaven als infants a una sala, on un cop estaven tots al llit i ja adormits, els hi posaven mitjançant altaveus gravacions de veu amb el contingut que l'estat volia que assimilés els nens.

Sistema d'eugenèsia: consistia en la creació d'humans a partir de tubs d'assaig per tal d'evitar errors, mutacions, malformacions, i a conseqüència, perfeccionar i uniformar l'espècie humana.

Tanmateix, en "El món feliç" de Huxley la societat s'estructura en castes. Així doncs, es desenvolupa una ciència de les diferències humanes, altament avançada, que permet als dirigents del govern destinar cada individu al lloc adequat en una jerarquia social i econòmica dividida en 5 classes (de més presitigi i intel·ligència a menys):

- **Els Alphas:** els d'elit.

- **Els Betas:** els empresaris.
- **Els Gammas:** els treballadors subalterns.
- **Els Deltas:** els treballadors subalterns dels subalterns.
- **Els Epsilons:** els treballadors per les feines ardues.

La **soma** és una droga que té gran protagonisme en aquesta novel·la. És un substitut de l'alcohol i els narcòtics, no és perjudicial per a la salut i és molt més agradable que les darreres substàncies. És una espècie de tranquil·litzant que proporciona estats de **felicitat** als habitants de "*l'estat mundial*".

PERSONATGES DE LA NOVEL·LA:

Lenina Crowne:

És una dona atractiva que treballa com a infermera en el *Centre d'incubació i condicionament de Londres*. Al principi de la novel·la surt amb Henry Foster, tot i que més endavant accepta sortir amb Bernard Marx per anar de viatge a les reserves per a salvatges. Després del viatge a les reserves, Lenina es torna popular per la seva associació amb John el salvatge, de la qual està molt enamorada. Ella constantment intenta declarar-s'hi i desitja amb tota la seva ànima que el seu amor sigui recíproc. Al salvatge li agrada Lenina, però al tenir una manera diferent d'estimar, i la pressió que sent al seu voltant, acaba desbordat per les seves emocions i, en una escena, arriba a maltractar-la físicament.

Henry Foster:

És un expert en estadística dins el centre d'incubació i condicionament de la central de Londres. És una de les cites més freqüents de Lenina (com tots els homes de la societat, la tracta com un objecte). També s'encarrega de maximitzar la quantitat d'embrions que cada ovari pot produir.

Bernard Marx:

És baixet i físicament inadequat per a l'estat d'alfa-plus al qual pertany (els alfes són alts i esvelts). Aquest fet li produeix un gran complex d'inferioritat entorn els seus companys. Alguns personatges creuen que aquest desajust pot haver sigut causat per haver tingut una dosi accidental d'alcohol durant alguna època fetal. Té un pensament més independent a causa que se sent separat de la societat. Està enamorat de Lenina, i és un amic molt proper de Helmholtz Watson.

El director:

És el director del Centre d'incubació i de condicionament de la central de Londres. Lidera a un grup d'estudiants en una visita guiada pel centre al començament de la novel·la. Arribat John i Linda a Londres (el seu fill i la mare d'aquest), renuncia al seu lloc de treball com a director per la humiliació que sent.

Helmholtz Watson:

És un alfa-plus amb massa intel·ligència. És amic de Bernard Marx perquè tan ell com Marx són foresters dins la societat. Watson eventualment escriu poemes, i comparteix interès pels versos de Shakespeare de John el salvatge. Juntament amb el seu millor amic són desterrats a una illa per Mustafa Mond, que els fa fora de *L'estat mundial* per posar-lo en perill al final de l'obra.

Mustafa Mond:

És el controlador mundial d'Europa Occidental i un dels deu controladors mundials. Ell sol crea les regles per la societat i decideix quines obres publicar. Va llegir Shakespeare i altres llibres prohibits, qual cosa el va fer convertir en un dels pensadors més independents dins la societat. És l'home que dona el permís a Bernard per a portar a John el salvatge i Linda a Londres.

John el salvatge:

És el fill del director i de Linda. Va néixer a la reserva, en una ciutat anomenada Malpaís. Va créixer com un híbrid (tenia el físic d'una persona civilitzada però vestia com un indígena) i el seu manual de vida era un volum de Shakespeare que l'acompanyava a tot arreu. A causa del seu aspecte físic diferent, els indis amb els qual convivia l'excloïen dels seus rituals. Comparteix amb Bernard aquest sentiment de soledat i de sentir-se diferent als altres. Un cop arriba a Londres es torna en algú molt famós. S'enamora de Lenina, però a causa del seu problema per ajustar-se al món utòpic no gestiona correctament les seves emocions i, en una escena, l'acaba maltractant físicament. John finalment s'escapa de la societat i s'instal·la a viure a una ermita en un far abandonat, lloc on, a causa de la multitud de turistes que el visita i el molesta, s'acaba suïcidant.

Linda:

És la mare de John el salvatge i la dona que el Director es va emportant a la reserva. Té una gran dependència de la soma i és bastant obesa. Acaba morint, qual cosa provoca molt dolor a John, el seu fill.

RESUM

Un món feliç té lloc a la ciutat anglesa de Londres, a un fictici escenari, “L’estat mundial”, l’any 632 AF (after ford), que fa referència a Henry Ford, pare de la cadena de producció moderna. La novel·la comença al *Centre d’incubació i condicionament* de Londres. Un grup de joves era guiat pel director del centre, el qual els hi explicava amb entusiasme les coses que hi tenien lloc allà. Van entrar al laboratori de fecundació, lloc on hi treballaven 300 fecundadors. Tot seguit, el director els hi va explicar orgullosament el mètode **Bokanovsky**, el qual consistia en reunir un òvul i un espermatozoide en un tub d’assaig, on es multiplicaven, donant lloc a 96 embrions idèntics. Consistia en el principi de producció en massa aplicat a la biologia.

Portada del llibre
“*Un món feliç*”,
publicat l’any 1931

El director es va dirigir a Henry Foster, científic de la sala d’envasament, encarregat d’envasar i etiquetar els embrions per a enviar-los a la sala de predestinació social. Allà se centraven en la qualitat dels embrions, per així crear a éssers humans amb un futur determinat. Se’ls hi controlava el nivell d’oxigen. Segons la casta a la qual havien de pertànyer se’ls proporciona diferent quantitat d’oxigen perquè fossin més o menys intel·ligents. Quant a les castes, n’hi havia cinc: la més alta era la dels Alphas, i la més baixa la dels Epsilons. Fos quina fos la seva casta, estaven educats per estimar i acceptar el seu destí social. La sala acabava amb uns túnels que s’emportaven els tubs on estaven els embrions. Allà es trobava Lenina, una infermera que injectava tifus als tubs per a immunitzar-los. Foster se li va apropar per quedar amb ella a la tarda al mateix temps que el director li va tocar el cul. La llibertat sexual era un dels principis bàsics d’aquella societat.

La visita guiada va seguir a la guarderia infantil, on van treure a uns quants nens de la casta Delta. Els van col·locar al terra, i al davant seu hi van posar uns llibres amb flors molt acolorides. Els nens s’hi van apropar contents, i quan estaven a punt d’agafar-los, va sonar el soroll d’una explosió i d’una alarma. Els nens es van espantar i van començar a plorar. Després els hi van subministrar una descàrrega elèctrica, i es van calmar. Quan se’ls va tornar a oferir els llibres, els nens s’hi van tornar a apropar, però quan van estar a punt de tocar-los van començar a plorar recordant la sensació anterior. Aquell sistema estava pensat per a inculcar-los l’odi per la naturalesa, ja que no donava diners, i als llibres, perquè eren perillosos.

Tot seguit es van acostar a una sala, on hi havia molts nens estirats a llits. Mitjançant grans altaveus s’anaven repetint principis bàsics de la casta a la qual pertanyien. Aquell procés tenia el nom d’himnòpèdia. Finalment van anar al jardí, on uns nens jugaven

despullats. En aquell moment va aparèixer l'interventor, Mustafa Mond, qui va explicar als nens la monogàmia i el romanticisme, i va concloure amb la frase: **“Tot el món pertany a tot el món”**. També va parlar de la soma, una droga que combatia l'envelliment i el mal humor. De mentre en el vestuari de noies, Lenina i Fany, una companya de feina, conversaven sobre homes. Lenina sortia amb Henry Foster des de feia 4 mesos, i a Fanny li semblava massa temps sense veure a altres persones. A Lenina li va venir el cap Bernard Max, un home tímid que li havia proposat d'anar amb ell a les *Reserves per als salvatges*, lloc que no estava condicionat pels habitants de *L'estat mundial*. Al mateix temps, Foster parlava amb un company de Lenina com si fos un objecte, qual cosa va repugnar a Bernard Max, que els escoltava per darrere. Més tard, Lenina i Bernard van coincidir a l'ascensor, i ella li va confirmar el viatge a Mèxic.

Després de varies cites amb Lenina, Bernard va començar a tramitar el viatge. Va anar al despatx del director demanant-li que li firmés els papers. Aquest va fer el que li va demanar, i li va explicar una experiència dura que li va passar quan, temps enrere, va anar de viatge a les reserves per a salvatges amb una dona. Una nit va començar a ploure, i quan es va despertar, aquella dona ja no hi era. Un equip de rescat la va buscar però no la va trobar de cap manera. El director es va acabar penedint d'haver-li explicat a Bernard aquella experiència, i va començar a queixar-se de la seva actitud envers els seus companys. El va amenaçar d'enviar-lo de servei a Islàndia. Bernard se'n va anar enrabiat i trist.

Unes setmanes més tard, Bernard i Lenina havien arribat a Mèxic. Allà el guardià del paratge els hi va explicar les coses que necessitaven saber sobre les reserves per als salvatges. Just arribats, se li va comunicar a Bernard la notícia de que el director l'havia decidit enviar a Islàndia. Es va posar molt trist i es va prendre soma. Més tard, juntament amb Lenina van anar a visitar un poblat. La protagonista femenina es va quedar horroritzada al veure la brutícia i com es comportava la societat. Es va sorprendre al veure a un home gran amb la cara plena d'arrugues, i es va horroritzar al veure l'escena d'una mare que donava llet al seu fill. Necessitava soma, però se l'havia descuidat a l'hotel. Finalment van anar a una terrassa amb vistes a la plaça del poble, on sonava música molt forta i hi havia figures deshumanitzades ballant una dansa estranya. També hi havia la figura de Jesús penjat a la creu. A continuació hi sortia un home que donava cops a un altre, el qual va acabar caient a terra. Lenina estava molt afectada al veure aquelles escenes. Després Bernard i Lenina es van trobar a un jove amb vestimenta oriental i trets occidentals. Ell els hi va explicar que la seva mare, Linda, havia arribat del món civilitzat amb un altre home abans que ell neixes. Bernard ràpidament va deduir que ell devia ser fill del director, i Linda, la dona que va desaparèixer. John els va portar a la seva casa, on Linda els hi va explicar que trobava molt a faltar el món civilitzat, al mateix temps que John li explicava a Bernard que se sentia rebutjat per la seva societat al ser diferent físicament, amb la qual cosa Bernard va empatitzar, ja que ell també se sentia rebutjat per la seva societat al ser

Alpha però no tenia el cos dels seus companys (era baixet i petit). John li va explicar que llegir llibres l'havia ajudat molt, en concret obres de William Shakespeare.

Aquella nit Bernard va idear un pla per a descobrir el pare de John el salvatge: el director. Va fer unes quantes trucades per posar en marxa el seu pla d'emportar-se a John i Linda a Londres. Mustafa Mond l'hi va donar permís, i en menys d'una setmana John i Linda ja eren al centre d'incubament i de condicionament de Londres. Quan Bernard va entrar a l'edifici, el director s'hi va adreçar decidit d'enviar-lo a Islàndia per ser enemic de la societat. En aquell moment van entrar per la porta Linda i John, el qual es va apropar al director cridant-li "papa". Ell, pàl·lid, va marxar corrents. Aquella notícia va córrer com la pólvora, i el director va renunciar al seu treball.

A les setmanes posteriors a l'arribada del salvatge, tothom el mirava amb gran admiració. Com Bernard custodiava a John, va començar a ser tractat diferent, i totes les dones li anaven al darrere. Va adoptar una actitud creguda i desagradable, cosa que el va fer apartar dels seus vells amics, com per exemple Helmholtz Watson, que va predir que allò no el portaria a bon final.

A Lenina li agradava molt John, i un dia va aconseguir una cita amb ell. Van anar al cinema, i més tard a casa Lenina. John no va voler mantenir relacions sexuals amb ella, qual cosa va fer que Lenina s'ofuengués molt.

Amb el pas dels dies John va anar adoptant una actitud més esquerra i rebel. Una nit, Bernard va organitzar un sopar per aquells que encara no coneixien al salvatge, i quan el va anar a buscar per presentar-lo als seus companys, aquest no va voler sortir de la seva habitació. Quan Bernard va informar l'assemblea d'aquesta negativa, tots es van enfurismar i se'n van anar. Es va posar a plorar perquè la seva fama havia caigut en picat. L'endemà se'n va anar a treballar malhumorat al centre de condicionament. Els falsos admiradors havien desaparegut, però els veritables amics - Watson i John- van reaparèixer.

Watson i John van crear un vincle d'amistat entre ells, qual cosa va posar gelós a Bernard, que combatia aquest sentiment amb soma. Al mateix temps Lenina estava trista, ja que li agradava el salvatge i aquest tenia una actitud estranya. Un dia es va armar de valor i va anar a casa seva a declarar-se. Ell li va dir que l'estimava, i ella, alegre, li va fer un petó. Al no tenir la mateixa concepció d'estimar, John no entenia la passió de Lenina, i va adoptar un comportament violent. Lenina va haver d'amagar-se al lavabo fins que John va rebre una trucada urgent i se'n va anar. Es veu que Lina, la seva mare estava a l'hospital molt malalta. John el salvatge la va anar a veure, i passada una estona va morir. John sentia molt de dolor, però ningú el podia entendre, ja que tots els habitants de *L'estat mundial* estaven educats perquè la mort no els hi fes mal.

John cada cop sentia més fàstic i rebuig cap aquell món, fins que va acabar perdent el control i llençant soma per la finestra. Watson el va anar a calmar, i Bernard es va mantenir al marge. Va venir la policia disparant soma i aigua amb analgèsics perquè es calmessin. Pocs minuts després tots estaven contents i s'abraçaven. Més tard van portar als tres detinguts al despatx de l'interventor. Mustafa Mond els hi va explicar els avantatges de la civilització, el control i la ignorància, i els hi va dir que com ells ho havien posat en perill, com a càstig els desterraria a una illa.

En arribar a casa, John el salvatge es va preparar una mescla que el va fer vomitar. Van venir Bernard i Watson a visitar-lo, i li van preguntar què li passava. Ell els hi va respondre: "M'he menjat la civilització i m'he enverinat". John volia anar a l'illa amb els seus dos amics, però Mustafa Mond li va negar, ja que volia que es reconciliés amb la civilització. En aquell context, John es va escapar de *L'estat mundial* i va anar a viure a una ermita abandonada al costat d'un far per a estar tranquil i realitzar els seus rituals de penitència.

Un dia va ser descobert per tres pagesos, i l'endemà l'ermita estava rodejada de càmeres i reporters. Després d'atacar a un periodista, el van deixar en pau durant un temps.

Cada cop que Lenina apareixia al seu cap es fustigava, ja que recordava la seva olor i allò li provocava molt malestar. Els seus rituals van ser gravats d'amagat per un reporter anomenat Darwin Bonaparte, i posteriorment es va crear la pel·lícula "*El salvatge de Surrey*". El dia que es va estrenar la pel·lícula milers de curiosos van anar al far on s'hi trobava per veure'l. El lloc es va omplir ràpidament, i entre la multitud s'hi trobava Lenina. John estava molt estressat i, al veure a Lenina la va començar a pegar. La multitud el va drogar amb soma, i aquella nit va tenir lloc una orgia en la qual van obligar a John a participar. L'endemà John va despertar i va recordar tot allò que havia succeït la nit anterior.

Amb un sentiment de culpa i d'incredibilitat gegant, no s'ho podia creure. L'endemà més gent es va apropar al far a veure a John, i a l'entrar a l'ermita on s'hi estava, van veure uns peus morts penjant d'una corda.

TEMES QUE TRACTA UN MÓN FELIÇ I ANÀLISIS

Mercantilització:

Huxley veu la societat mercantilitzada com un perjudici per la creativitat humana. En la novel·la, la societat modifica el comportament humà perquè les persones busquin

consumir tants béns i serveis com sigui possible. Aquesta modificació significa que tots els qui produeixen béns o proporcionin serveis a la societat podran ser treballadors. Per tant, l'economia de la societat es mantindria estable. Tanmateix, tal confiança en la mercantilització també atenua qualsevol intent de pensament original. El consum es torna tan important per a la societat que tota l'energia i la raó d'una persona es posa en activitats de treball que consumeixen béns i que mantenen l'economia en funcionament. Això és important per a mantenir l'ambient estructurat i controlat en la distòpia de Huxley, però també produeix éssers humans que simplement fan el que se'ls ha ensenyat i no tenen raó que els permeti pensar per ells mateixos.

Distòpia:

Una distòpia és un tipus de món de ciència-ficció o fantasia que prediu el futur sota una llum negativa. *Un món feliç* i *1984* de George Orwell van ser les primeres novel·les distòpiques modernes. Les dues descriuen una societat futura en la qual els governs tenen un poder dictatorial complet sobre les persones, i el control estatal i la conformitat treuen el dret de les persones a la cerca de la felicitat. En *Un món feliç*, Huxley critica les institucions governamentals modernes, ja que el seu poder s'infiltra en la vida de la gent, provocant la destrucció.

Llibertat:

Un món feliç defineix la llibertat a través les estructures que impedeixen la llibertat. Bernard sent aquestes limitacions molt sovint. En una escena Bernard i Lenina tenen una conversa sobre la llibertat. Lenina insisteix en que tots tenen una gran llibertat: la llibertat de passar-ho “meravellosament bé” gràcies a la soma. La soma els presenta aquest tipus de llibertat, ja que posa a les persones en un estat hipnòtic en el qual ja no senten que hagin de fer preguntes o de desafiar les estructures de la societat. Bernard insisteix en que allò que diu Lenina no és llibertat, i afirma que el seu ideal de llibertat és **“la llibertat de ser un individu separat de la resta de la societat”**.

El poder del coneixement:

El món civilitzat de Huxley és una societat de màxim coneixement. Els humans han conquerit quasi totes les àrees de la investigació científica. Controlen la vida, la mort, l'envelliment, el plaer i el dolor. Tanmateix, aquest coneixement i l'abús del poder condueix a una caiguda, com bé simbolitzen les al·lusions de Huxley al *Macbeth* de Shakespeare. En l'obra de Shakespeare, Macbeth guanya petits fragments de coneixement dels esdeveniments presents i futurs que el porten a buscar més poder i control sobre el seu regne. Aquest coneixement condueix a l'abús del poder i és la causa de la seva desaparició definitiva. De la mateixa manera, els personatges de la

novel·la de Huxley han d'evitar el coneixement del funcionament de la societat perquè aquest els conduirà a la seva mort final.

Les transformacions de les relacions humanes:

En *Un món feliç* les relacions de pare/mare i fill no existeixen, ja que tots els éssers humans neixen en un laboratori científic. La relació entre marit i muller no és necessària perquè la societat evita la monogàmia, i tots els homes i les dones aprenen a compartir-se l'un amb l'altre per igual. El cost d'aquestes accions resulta ser que els éssers humans no poden experimentar veritablement les emocions de l'amor. Tant John com Lenina comencen a sentir aquestes emocions en el transcurs de la novel·la, però no poden actuar sobre aquestes emocions de manera constructiva, perquè ningú pot comprendre com tenir una relació en la seva societat.

2.4 EL GÈNERE DE LA CIÈNCIA-FICCIÓ A LES LLIBRERIES CATALANES

En una llibreria podem trobar milers i milers de llibres, tots diferents entre ells, i de diferents gèneres. Des de novel·les juvenils, fins a novel·les romàntiques, de misteri, o de terror. De gèneres n'hi ha molts, i una de les preguntes que em va passar pel cap quan vaig començar a indagar sobre la ciència-ficció va ser: **És el gènere de la ciència-ficció uns dels més venuts en les llibreries catalanes?** Per tal de respondre aquesta pregunta em vaig disposar a cercar els llibres més venuts a les llibreries catalanes en els darrers anys.

2.4.1 ELS LLIBRES MÉS VENUTS EL DIA DE SANT JORDI DEL 2019 I 2020

El dia de **Sant Jordi de l'any 2019** a Catalunya, els llibres més venuts de la categoria de **ficció** van ser els següents:

- ▶ *El llibres de l'italià*, de Rafel Nadal
- ▶ *Digues un desig*, de Jordi Cabré
- ▶ *El fibló*, de Sílvia Soler
- ▶ *Ca la Wenling*, de Gemma Ruiz i Palà
- ▶ *És que abans no erem així*, d'Ampar Moliner
- ▶ *La memòria de l'aigua*, de Montse Barderi
- ▶ *Tota una vida per recordar*, de Núria Pradas
- ▶ *Jo, Pol Rubio*, d'Hector Lozano
- ▶ *1793: el llop i el vigilant*, de Niklas Naatt Och Dag

El dia de **Sant Jordi de l'any 2020 (celebrat el 23 de Juliol a causa de la Covid-19)** a Catalunya, els llibres més venuts de la categoria de **ficció** van ser els següents:

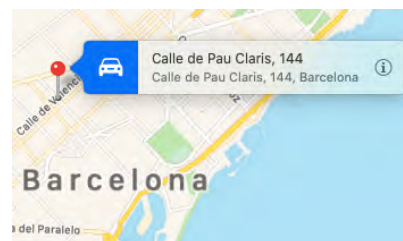
- ▶ *Canto jo i la muntanya balla*, d'Irene Solà
- ▶ *L'espia del Ritz*, de Pilar Rhola
- ▶ *L'enigma de l'habitació 622*, de Joel Dicker
- ▶ *"Boulder"*, d'Eva Baltasar
- ▶ *Les cuques*, de Julià Guillamor
- ▶ *Guillem*, de Núria Cadenes
- ▶ *Gent Normal*, de Sally Rooney

Cap dels llibres que s'observen al rànquing (tant en l'any 2019 com en el 2020) pertanyen al gènere de la ciència-ficció. Aquests resultats em permeten arribar a la conclusió que a les llibreries catalanes, el gènere de la ciència-ficció no destaca, si més no, al dia de Sant Jordi.

2.4.2 ENTREVISTA A NÚRIA NIETO, LLIBRETERA DE *DOCUMENTA*

Per altra banda, vaig elaborar una entrevista a **Núria Nieto**, propietària de la **Llibreria Documenta** (Carrer de Pau Clarís, 144, Barcelona) per tal que m'expliqués quin rol tenia la literatura de ciència-ficció en les llibreries d'avui en dia i si creia aquest gènere estava en detriment i cada cop tenia menys èxit entre el públic lector.

*Entrevista completa al Marc Pràctic (pàg. 32)

Llibreria *Documenta* situada al mapa

Quins son els gèneres més venuts en les llibreries actualment?

La novel·la de ficció generalista, i sobretot catalana.

El gènere de la ciència-ficció n'és un?

En general no és el gènere que es ven més, però tampoc és un gènere que el públic deixi de banda ni molt menys. Es ven igual que les novel·les policiaques o juvenils, per exemple.

Entrada de la Llibreria Documenta

Quins són els llibres de ciència-ficció que es venen més?

Són llibres contemporanis com podria ser la saga *Divergent*, o clàssics, com *Un món feliç* de Huxley?

Ara mateix no et sabria dir noms, perquè a Documenta la secció de ciència-ficció no és molt extensa, però, en general, es venen molt més llibres contemporanis que no pas els clàssics universals. Els clàssics són demandes molt més puntuals.

Creus que és un gènere que s'hauria de potenciar més, o n'hi ha de més importants a l'hora de potenciar?

Jo crec ja es potencia suficient. A l'hora de promocionar un llibre de ciència-ficció es fa de la mateixa manera que la majoria dels altres gèneres, i jo crec que ja es fa de la manera correcta.

La llibretera Núria Nieto va deixar clara la seva opinió basada en les vendes que havia obtingut a la seva llibreria. Ella defensa que, malgrat que la ciència-ficció no és un gènere que es vengui especialment a les llibreries en general, no està pas en

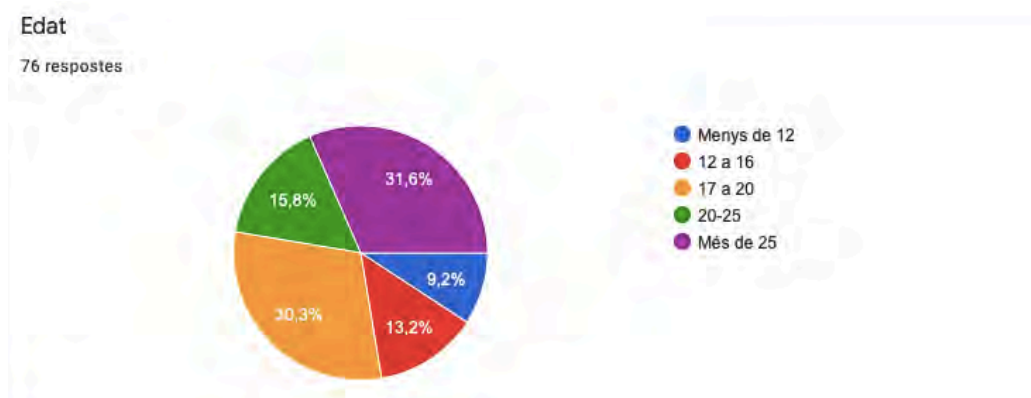
detriment, ja que té el seu públic apassionat i una bona comercialització, igual que en la majoria dels altres gèneres.

2.4.3 ENQUESTA: LA LITERATURA DE CIÈNCIA-FICCIÓ TRIOMFA A LES LLIBRERIES CATALANES?

L'elaboració d'aquesta enquesta em va ajudar molt a perfilar la meva hipòtesi i apropar-me més a la resposta d'una de les qüestions que més importància tenia en el meu TR. Amb aquesta enquesta coneixeria alguns dels gustos literaris de la gent, cosa que m'ajudaria a saber si la ciència-ficció és un dels seus gèneres predilectes o no, i si per tant el consumeixen regularment en la literatura.

Es van enregistrar un total de **76** respostes a l'enquesta:

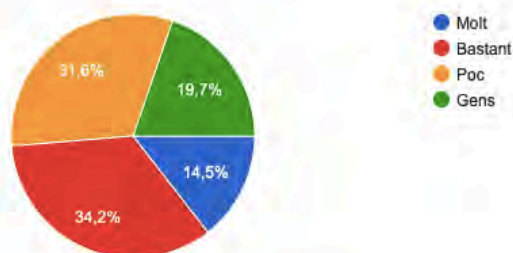
A la primera pregunta es demanava als enquestats que indiquessin **a quina franja d'edat pertanyien**. Un 31,6% (24 persones) es va identificar en la franja d'edat de més de 25 anys. La segona franja d'edat més votada va ser la de 17 a 20 anys, la qual va obtenir un 30,3%, (23 persones). Un 15,8% (l'equivalent a 12 persones) pertanyia a la franja d'edat de 20 a 25 anys, un 13,2% (11 persones) a la franja d'edat de 12 a 17 anys, i finalment, un 9,2% (7 persones), va votar que pertanyia a la franja d'edat de menys de 12 anys. Amb els resultats d'aquesta enquesta vaig arribar a la conclusió que la majoria d'enquestats tenien més de 17 anys.

En la següent pregunta (**T'agrada el gènere de la ciència-ficció?**) un 34,2% (26 persones) va respondre que li agradava bastant, i un 15,5% (11 persones) que li agradava molt. A un total de 35,7% (37 persones) els hi agrada el gènere de la ciència-ficció. Per altra banda, un 31,6% (24 persones) va votar que li agrada poc, i el 19,7%(15 persones) va votar que no li agradava gens. A un total de 35,7% (37 persones) els hi agrada el gènere de la ciència-ficció, mentre que al 51,3% (39 persones) no li agrada gens. Del resultat d'aquesta pregunta de l'enquesta extraiem que la ciència-ficció agrada només a la meitat dels enquestats.

T'agrada el gènere de la ciència-ficció?

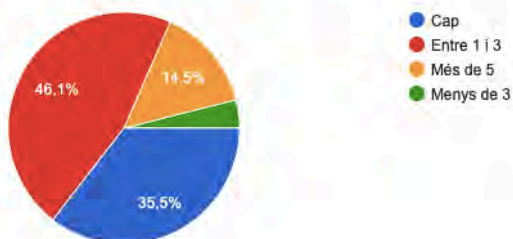
76 respostes

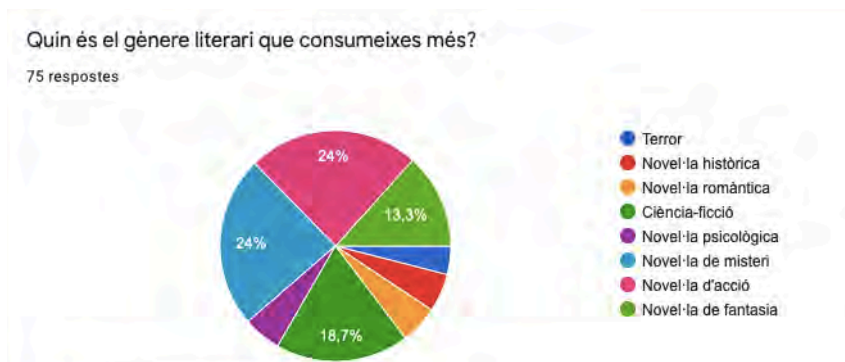
La tercera pregunta (**En tot l'any, quants llibres de ciència-ficció consumeixes?**), va obtenir els següents resultats: Un 46,1% (35 persones) va votar que d'entre 1 a 3 llibres, mentre que el 35,5% (27 persones) va votar que no comprava cap llibre de ciència-ficció. El 14,5% (35 persones) va votar que en comprava menys de 5 en tot l'any. Aquests resultats ens permeten arribar a la conclusió que molts dels enquestats que en la darrera pregunta han votat que els hi agradava el gènere de la ciència-ficció no el consumeixen gaire (o gens) en la literatura, però tot i això, es consumeix.

En tot l'any, quants llibres de ciència-ficció consumeixes?

76 respostes

En la quarta i última pregunta de l'enquesta (**Quin és el gènere literari que consumeixes més?**) un 18,7 (14 persones) ha votat el gènere de la ciència-ficció. Entre els gèneres més votats destaquem les novel·les de misteri i d'acció (cadascuna ha obtingut un 24%). Segons els resultats obtinguts en aquesta pregunta, la ciència-ficció és el tercer gènere literari que els enquestats es plantejarien consumir en una llibreria.

Després de la recerca realitzada sobre els llibres més venuts el dia de Sant Jordi l'any 2019 i 2020, les respostes que ens ha proporcionat la llibretera Núria Nieto a l'entrevista, i els resultats de l'enquesta anterior, he arribat a la conclusió que la ciència-ficció no triomfa a les llibreries catalanes, però tot i això, no està en detriment. Com ha dit Núria Nieto, no és el gènere més buscat i demanat pel públic, però això no vol dir que ningú es consumeixi. Com qualsevol altre gènere, **la ciència-ficció té el seu públic**. En l'enquesta realitzada anteriorment, la majoria dels enquestats han respost que els hi agradava la ciència-ficció, però per altra banda, el percentatge dels enquestats que responien que consumien llibres de ciència-ficció era considerablement baix. Atribueixo aquest fet a la **manca d'interès per la lectura i la literatura** que pateix la societat d'avui en dia, i no ho relaciono amb el fet que la ciència-ficció desagradi al lector.

2.5 LA CIÈNCIA-FICCIÓ ES CONSUMEIX MÉS EN CINEMA O EN LITERATURA?

La ciència-ficció no és un gènere que estigui pròpiament en detriment. La gran plataforma digital de sèries i pel·lícules americanes *NETFLIX*, o altres com *HBO*, *Movistar+* o *Hululu* són plenes de sèries i pel·lícules futuristes i de ciència-ficció que han triomfat en nombre de visualitzacions i han tingut un ressò increïble entre els espectadors. *Stranger things* (2016), *Black Mirror* (2011), *Divergent* (2016) , *Els jocs de la fam* (2012) i *El Hoyo* (2020), en són un gran exemple. Totes elles són produccions audiovisuals que pertanyen al gènere de la ciència-ficció que van ser número 1 en visualitzacions quan es van estrenar, i totes elles són molt aclamades pel públic. Aquest fet ens permet arribar a la conclusió que la ciència-ficció no és un gènere ignorat per la societat, sinó més aviat al contrari. A la gent li agrada la ciència-ficció, i en consumeix bastanta en quant a pel·lícules i sèries, però també és així en la literatura, o **la gent només en consumeix en suport audiovisual?**

El primer que vaig fer per desvelar la resposta d'aquesta pregunta va ser elaborar una petita enquesta, la qual va obtenir un total de **53** respostes.

RESULTATS:

En la primera pregunta (**Per on consumeixes més el gènere de la ciència-ficció**), un 79,2% (42 persones) va respondre que en cinema i TV, mentre el 20,8% restant (11 persones) va respondre que en literatura. Els resultats d'aquesta pregunta em van permetre arribar a la conclusió que la gent consumeix molt més el gènere de la ciència-ficció en suport audiovisual que no pas en literatura.

En la següent qüestió vaig demanar als enquestats que em reponguessin el “**per què**” de la darrera pregunta. Aquestes van ser algunes de les seves respostes:

Els fetslles d'un llibre no es posen plasmar audiovisualment

M'encanta la Ciència Ficcio i la literatura

M'agrada imaginar el que llegeixo. El món audiovisual t'hi dona tot fet.

ta guay

Perquè no hi acostumo a llegir

Perquè és una manera més propera i còmode.

Requereix menys temps per ensenyaments similars. Ara bé, CAP pel·lícula o "cosa" per l'estil substitueix una bona novel·la.

No tinc diners per comprar-me tot els llibres que voldria.

Pk perquè m'agrada més.

Perquè és un gènere que es fa més visual.

Fa volar la imaginació, m'agrada molt més poder imaginar jo com són les coses.

perque en general consumeixo més tv i cinema q literatura i perq es mes visual, lo qual em va millor per imaginarme fets ficticis

Encara que gaudeixo llegint, no ho faig gaire sovint

És més còmode i més ràpid i fàcil d'entendre

llegir es una bullshit

sóc cinefíl

Porque requiere menos esfuerzo.

M'agrada més mirar una pel·lícula que llegir un llibre de 700 pàgines

Els qui havien votat que els hi agrada més la ciència-ficció en cinema i televisió ho van justificar dient que era més visual, els hi semblava més amè i fàcil d'entendre, no havien de fer la feina d'imaginar els escenaris i els personatges, era més ràpid, entretingut i pràctic que no pas llegir. D'altra banda, els qui van contestar que consumien més el gènere de la ciència-ficció en literatura ho van justificar dient que els hi agradava el poder imaginar lliurement els escenaris i personatges descrits en la narrativa, que els hi semblava que les adaptacions a gran pantalla dels llibres no eren gaire bones, i que llegir els ajudava a reconstruir millor els fets registrats.

Els resultats d'aquesta enquesta em van permetre arribar a la conclusió que la societat d'avui en dia prefereix consumir el gènere de la ciència-ficció en format audiovisual, ja que li sembla més pràctic, entretingut, i fàcil d'entendre. A diferència, la literatura, els pot arribar a semblar avorrit i complicat.

Per altra banda, per tal de reforçar la meua hipòtesi de que la ciència-ficció és més consumida en cinema que en literatura, vaig optar per fer una comparació entre el nombre d'exemplars venuts d'un llibre, i l'audiència que havia tingut la seva mateixa adaptació cinematogràfica.

- **Divergent** (Veronica Roth, publicat l'any 2011 als Estats Units).

Nombre d'exemplars venuts: 26,9 M

Audiència que ha rebut la pel·lícula (estrenada el 2014) : 48 M entre cinema i plataformes digitals (l'any 2017 la plataforma mundial NETFLIX va comprar la pel·lícula, i posteriorment la cadena espanyola Movistar+)

*dades de l'any 2018

- **Els jocs de la fam:** (Susanne Colins, publicat l'any 2008 als Estats Units)

Nombre d'exemplars venuts: 32,6 M

Audiència que ha rebut la pel·lícula (estrenada el 2012): 51 M (actualment a NETFLIX, HBO I Movistar+, cadenes que han augmentat la seva popularitat un 12,3% des de la seva estrena, respectivament)

*dades de l'any 2016

- **Els 100:** (Kass Morgan, publicat l'any 2013 a Estats Units)

Nombre d'exemplars venuts: 1 M

Audiència que ha rebut la sèrie (primera temporada estrenada el 2014): 1,8 M espectadors per episodi de mitja (actualment disponible a NETFLIX i Movistar+)

*dades d'entre el 2019 i el 2020

- **The umbrella academy** (Gerard Way i Gabriel Bá, sèrie de còmics publicats l'any 2007 a Estats Units)

Nombre d'exemplars venuts: 1,1 M

Audiència que ha rebut la sèrie (primera temporada estrena el 2019): 45 M de persones l'han vist. (producció original de NETFLIX)

*dades del 2020

- **Bird Box** (Josh Malerman, publicada l'any 2014 a Estats Units)

Nombre d'exemplars venuts: 3,1 M

Audiència que ha rebut la pel·lícula (estrenada a finals de 2018): Va ser vista a més de 45 M de llars durant la primera setmana de l'estrena. (producció original de NETFLIX)

*dades del 2020

L'enquesta anterior i les dades extretes de les comparacions entre els llibres i les seves respectives adaptacions cinematogràfiques ha deixat clar que la ciència-ficció és molt més consumida en cinema que no pas en literatura. En tots els exemples anteriors, les pel·lícules i sèries superaven en quantitats abismals el nombre d'edicions dels llibres, i totes elles havien estat creades anys més tard que la novel·la. Cal afegir que molts llibres han fabricat més edicions i han crescut en vendes gràcies a la realització de la seva adaptació cinematogràfica, que ha inspirat a la gent a comprar el llibre, qual cosa reafirma la hipòtesi de que **la ciència-ficció és més consumida en cinema que en literatura.**

2.2 LA CIÈNCIA FICCIÓ S'INCENTIVA SUFICIENT A LES ESCOLES?

Gran part de les sèries, pel·lícules i llibres que consumeixen els nens petits són de ciència-ficció i fantasia. *Codigo Lyoko*, *Phineas & Ferb*, *Les Winx*, totes les pel·lícules de *Marvel* i de superherois en són un gran exemple. Podríem dir que la ciència-ficció forma gran part de l'oci i del temps de lleure dels nens.

Codigo Lyoko, sèrie infantil de ciència-ficció

Tanmateix, una de les meves hipòtesis és que, malgrat ser un gènere molt present en el seu dia a dia, en l'àmbit de la literatura no està suficientment incentivat per part de les escoles, cosa que provoca la decadència d'aquest. Per tal de buscar resposta a la meva hipòtesi, em vaig posar en contacte amb Isabel Estengre, professora d'infantil a l'Escola Poblenou de Pineda (Maresme). Vaig realitzar una entrevista entorn aquest tema perquè em donés la seva opinió.

* Entrevista completa al marc pràctic (pàgina 35)

Els nens d'entre 8 i 12 anys mostren inquietuds cap a la literatura?

Sí. A l'escola on treballo, per exemple, tenim un pla d'impuls a la lectura. Els nens escullen cada setmana un llibre, i després l'expliquen a la classe i diuen si els hi ha agradat o no. Els nens s'ho passen bé fent aquesta activitat i no és cap activitat forçada.

Creus que es fomenta suficient a l'escola?

Sí, a la meva escola sí. Sempre es podria fomentar més, perquè és molt positiu llegir, però en general, basant-me en els centres educatius que conec, el sistema educatiu infantil ja s'està fent bastant.

El gènere literari de la ciència-ficció s'incentiva suficient a les escoles?

Jo crec que sí. La ciència-ficció agrada molt als nens (sobretot herois i personatges fantàstics i robots). Llegeixen contes i còmics d'aquests temes i els hi agrada molt.

La meua recerca va continuar amb una entrevista a en **Guillem Monter**, el meu cosí de 8 anys de Sabadell, estudiant de primària de l'escola Sant Nicolau de Sabadell. Li vaig fer unes quantes preguntes sobre com s'incentivava la lectura a la seva escola, si hi llegia llibres de ciència-ficció, i si el fet de llegir a l'escola li feia agafar més ganes de llegir en el seu temps d'oci.

Guillem, t'agrada llegir?

No gaire.

A la teua escola us fan llegir sovint?

Sí, llegim bastants contes.

Creus que el fet de llegir a l'escola fa que t'agradi més la lectura?

Depèn. Si m'agrada el llibre sí, si no, no.

Saps què és la ciència-ficció?

Sí.

T'agrada?

Bastant.

A l'escola llegeixes llibre de ciència-ficció?

Meso menys, perquè són els que més em diverteixen.

Els teus companys en llegeixen també?

Depèn. Les noies no i els nens a vegades.

Creus que a l'escola haurien de fer-vos llegir més llibres de ciència-ficció?

No. Perquè ja llegim molt.

En el teu temps lliure llegeixes?

No.

Guillem Monter, 8 anys.

Per què?

Prefereixo jugar i mirar la televisió amb la meva gossa.

Els teus llegeixen molt a l'escola?

Igual que jo.

Als teus amics els hi agrada llegir?

Les respostes a les preguntes que he realitzat a en Guillem són clares i concises. Ell opina que a la seva escola ja llegeixen suficient, i que per tant no considera que s'hagi de potenciar més lectura. En Guillem explica que a ell li agrada la ciència-ficció, però en canvi, no llegeix mai en les seves estones lliures. Així doncs, prefereix fer altres activitats com jugar i mirar la televisió amb la seva gossa.

Després de les entrevistes que he elaborat a l'Isabel Estengre i a en Guillem, he pogut extreure conclusions interessants. La lectura - cosa que no m'esperava- avui en dia s'incentiva bastant a les escoles. Malgrat que s'obligui als nens a llegir a dins el centre educatiu, ells, en general, no agafen l'hàbit de lectura ni adopten més passió per la literatura. En casos puntuals sí que és així, però no és clar si aquest fet és causat per l'incentiu per part de les escoles o pels familiars i tutors legals del nen/a, que s'involucren en el tema.

La literatura de ciència-ficció - igual que molts altres gèneres- s'incentiva de manera correcta a les escoles (especialment als cursos de primer cicle de primària). El fet que els nens, després de l'incentiu que reben a les escoles, un cop a casa no optin per llegir voluntàriament no s'ha d'atribuir directament a que el sistema educatiu que reben sigui dolent. Avui en dia les pantalles són una de les aficions que més temps treuen als nens i nenes. Ja sigui videojocs, pel·lícules, tutorials de Youtube... Segons un informe de *Common Sense Media*, una organització sense ànims de lucre dedicada a ajudar a nens, pares i educadors a navegar pel món de la tecnologia, al 2019 els nens d'entre 8 i 10 anys passaven una mitjana de 15 minuts diaris mirant el mòbil l'any 2013. Actualment aquesta dada ha incrementat. Avui en dia, entre xarxes socials i jocs, els nens de 8 a 10 anys passen una mitjana de 48 minuts al dia a la pantalla.

El fet que els mòbils i les tauletes estiguin tan presents en l'oci dels nens només fa que robal's-hi temps. El motiu pel qual la lectura costa d'incorporar-se en el seu temps d'oci pot ser pel paper que tenen els aparells electrònics (mòbils, ordinadors...) en el temps

d'oci dels nens i nenes. Si aquests i aquestes no fessin un ús tan excessiu de les pantalles, seria molt més fàcil que es comencessin a interessar per la literatura i la lectura.

2.7 LLIBRES INFANTILS DE CIÈNCIA-FICCIO MÉS VENUTS

El peix número 14 (Jennifer L. Holm, 2019)

La vida de l'Ellie Cruz, amb 12 anys, es capgira quan el seu avi, el científic Melvin Sagarsky, es presenta a casa seva amb l'aparença d'un adolescent. Ha descobert la fórmula de la joventut i l'ha provat ell mateix amb grans resultats. Com a conseqüència, en Melvin es converteix en company d'escola de l'Ellie durant el dia i en el seu cangur les nits que la seva mare no és a casa.

El veritable significat del Smekdia (Adam Rex, 2015)

A Gratuity Tucci, una nena d'11 anys, li manen a l'escola escriure redacció sobre "El veritable significat de Smekday, el nom de la invasió extraterrestre que va tenir lloc fa temps al món... De quina invasió es tracta?

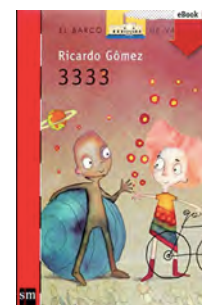
El cercle del foc (Marianne Curley, 2001)

Kate està feta un embolic. Acaba de conèixer un noi que té uns poders extraordinaris i una vida molt estranya tot i que ell pensa que no és res d'especial. ¿Com el podrà convèncer que té un do que haurà de fer servir per descobrir els misteris que envolten la seva família? I, si finalment el convenç, ¿Serà prou poderós per enfrontar-se al seu destí?

3333 (Ricardo Gómez, 2015)

Mot té onze anys i viu al segle XXXIV. Malgrat els seus avanços tecnològics i socials, aquest món sembla molt avorrit. A causa d'un accident, Mot viatja a un lloc desconegut: el segle XXI. Coneix a Eva, una noia de la seva edat que li descobreix una Terra diferent i li presenta al seu oncle i als seus amics. Mentrestant, Mot buscarà la manera de tornar al costat dels seus pares. Finalment, aconsegueix tornar a la seva època amb pena, perquè deixa una gran amiga.

La plaga invisible (David Blanco, 2012)

Robin Varley era el pilot més ràpid de "La Rosquilla", una estació espacial, i Zinha era l'alienígena més intel·ligent. Rapidesa i intel·ligència eren justament les dues qualitats que necessitaran per a impedir que un virus acabi amb tots els éssers vius de l'estació en qüestió d'hores.

2.8 REVISTES INFANTILS MÉS VENUEDES

NAMAKA

Namaka és una revista infantil bimestral creada a Mataró (Barcelona). A Helena Ortiz i Sara Molina, les fundadores de *Namaka*, els rondava el projecte pel cap quan van fer el curs d'emprenedoria al Tecnocampus, ubicat a la capital del Maresme. Al mes de febrer del 2017 van treure el número pilot amb només 200 exemplars, dels quals en van vendre el 80% en tres setmanes. Un cop comprovat l'interès dels lectors, van posar en marxa un Verkami amb un objectiu de finançament de 6.000 euros que van superar. Un dels altres cops de sort del projecte va ser despertar la curiositat de *Somdocents*, una plataforma dedicada a la formació de professors que va voler associar-se amb elles i contribuir-hi econòmicament.

Pàgines de la revista *Namaka*

BITXOS

Impulsat per Esther Pradell i Sònia Mestres (totes dues provinents del món de la il·lustració), *Bitxos* es defineix com la primera capçalera per a nens en català. Es tracta d'un diari quinzenal, dirigit a un públic d'entre 8 i 12 anys, que combina notícies d'actualitat i curiositats. Aquest projecte va néixer amb l'objectiu d'introduir l'hàbit de la lectura de premsa entre els més petits de la casa. "El que nosaltres volíem era crear planter", explica Sònia Mestres, creadora del projecte. "Intentem no portar-los per cap línia de pensament i informar-los d'una manera neutra, i que després siguin ells els que es creïn les opinions", va dir la cofundadora de la publicació.

"¡LA LECHE!"

Portada de la revista *Bitxos*

En el número 6 de ¡La Leche!, els seus lectors, d'entre 10 i 12 anys, es podien endinsar en la política i la societat de Corea del Nord, o fins i tot , descobrir el cantant Rufus Wainwright i la seva cançó *Oh, what a world*. “Els nens senten curiositat pel que passa al seu voltant i sovint és perquè els adults no en parlen suficient”, assegura Gustavo Puerta, editor de la revista. “És una edat molt important perquè és quan comencen moltes de les vocacions que després es materialitzen durant l'adolescència”, opina Gustavo. “Ens semblava que el panorama era bastant desèrtic i vam decidir de treure el nostre propi projecte”, va dir. Com la majoria de les noves revistes infantils, el seu mètode de supervivència és l'autofinançament. “És una feina totalment vocacional, per això són tan importants per a nosaltres les subscripcions i les vendes”, opina l'editor.

Un article de la revista “¡La leche!”

KIWI

George García, un dels impulsors de la revista Kiwi afirma que totes les pàgines estan pensades perquè en puguin gaudir els més petits. Aquesta revista va néixer a Madrid a través d'un crowdfunding que els va permetre recaptar 5.000 euros, amb els quals van imprimir el primer número i van finançar part del segon (tots dos amb una tirada de 1.000 exemplars). Cada número de la revista, darrere de la qual hi ha un equip de quatre il·lustradors, és temàtic. El seu debut portava el títol de ¡Ñam! i estava dedicat al món del menjar, mentre que el segon, Zzz, se centrava en el concepte de la nit. “Volíem que els nens tinguessin uns referents visuals que no estiguessin tan marcats pels estereotips comercials”, explica George García sobre la importància que donen a les il·lustracions de la revista.

Portada de la revista Kiwi

3. MARC PRÀCTIC

3.1 ENTREVISTES

3.1.1 ENTREVISTA A AXEL TORRES

Axel Torres Xirau, escriptor i periodista especialitzat en futbol internacional i escriptor. Ha publicat tres llibres: 11 ciudades (2013), Franz. Jürgen. Pep. (2014) i El faro de Dalatangi (2017). Actualment comenta futbol a movistar plus, la Ser i a diaris noa. Va fundar *marcadorint*, i és soci, accionista i directiu del CEsabadell.

Axel Torres Xirau

Axel, quin gènere escrius?

Una barreja entre literatura de viatges i de literatura esportiva. 11 ciudades, podria considerar-se fins i tot un llibre de memòries i experiències.

Què opines del gènere de la ciència-ficció?

Més que per la fantasia i la ficció, m'interessa en el moment en que planteja situacions que poden tenir un transfons reflexiu i ètic en el lector.

N'ets consumidor?

No és el gènere que més consumeixo, però tot i això he llegit coses.

Diga'm algun llibre que hagi llegit que pertanyi al gènere de la ciència-ficció.

La màquina del temps, d'Herbert George Wells.

Creus que actualment el gènere de la ciència-ficció està en detriment?

No, jo crec que el fet de que estigui tant tractat en el cinema anima a la gent a consumir-ne més. És evident que la gent el consumeix molt més en el món audiovisual, però jo crec que també es consumeixen molts clàssics de la literatura.

Què és el primer en el que et fixes a l'hora de comprar un llibre?

En primer lloc, que sigui un tema que em sembli interessant, seguit que pugui empatitzar amb el contingut d'aquest.

Quines creus que han de ser les característiques d'un llibre perquè esdevingui un "best-seller"?

La clau és que tingui un ritme àgil. Un best-seller arriba a tots els públics, incloent als menys lectors. Perquè passi això, a part que tingui un argument interessant, ha de ser àgil i fàcil de consumir.

Com a escriptor, creus que el gènere de la ciència-ficció s'hauria de fomentar més entre els joves?

Sí, però no només la ciència-ficció, sinó qualsevol gènere.

Quins consells donaries a un jove que està iniciant la seva primera novel·la?

Que escrigui, que sigui constant, i que llegeixi molt per agafar inspiració d'altres gèneres. Que tingui molt clar que escrivint aprendrà, i que encara que potser no publiqui la seva primera novel·la, que tingui molt present que és necessària en la seva carrera com a escriptor.

3.1.2 ENTREVISTA A NÚRIA NIETO

Nura Nieto, treballadora de la llibreria Documenta (Carrer de Pau Clarís, 144, Barcelona)

Quins són els gèneres més venuts en les llibreries actualment?

La novel·la de ficció generalista i sobretot catalana.

El gènere de la ciència-ficció n'és un?

No és el gènere que més es ven, però tampoc és un gènere que el públic deixi de banda ni molt menys. Es ven igual que les novel·les policíiques o juvenils, per exemple.

Quins són els llibres de ciència-ficció que es venen més? Són llibres contemporanis com podria ser la saga *Divergent*, o clàssics, com *Un món feliç* de Huxley?

Ara mateix no et sabria dir noms, perquè a Documenta la

Entrada de la llibreria Documenta

Núria Nieto atenent a una clienta.

secció de ciència-ficció no és molt extensa, però es venen molt més llibres contemporanis que no pas els clàssics universals.

A quina franja d'edat pertany el públic que consumeix més ciència-ficció?

Bastant jove. És per això que es consumeixen més llibres contemporanis que no pas clàssics.

Creus que és un gènere que s'hauria de potenciar més, o n'hi ha de més importants a la hora de potenciar?

Jo crec ja es potencia suficient. A l'hora de promocionar es fa de la mateixa manera que la majoria dels altres gèneres, i jo crec que ja es fa de la manera correcta.

El cinema està fent mal a la literatura de ciència-ficció?

Més que el cinema, jo crec que són les sèries el que fan mal a la literatura en general. El cinema i la literatura són perfectament compatibles i no es trepitgen l'un a l'altre. En canvi, les sèries es consumeixen cada dia, i el temps que inverteixes en veure una sèrie, el pots invertir en llegir. Això sí que perjudica la literatura.

En general, quines creus que són les característiques que componen un best-seller?

La promoció i el màrqueting que té. Si a un llibre se li fa una bona campanya publicitària, és molt més probable que esdevingui un best-seller. Les editorials també fan molt.

Quin consell donaries a algú que està iniciant la seva primera novel·la de ciència-ficció?

Que llegeixi moltíssim i s'inspiri del que llegeix!

3.1.3 ENTREVISTA A VICENTE FRANCO

Vicente Franco, exprofessor de literatura i llengua castellana d'ESO i Batxillerat a l'Institut públic de Llavaneres (Maresme).

Vicente Franco

Què opines del gènere de la ciència-ficció?

El considero un gènere necessari, ja que ens presenta situacions que estem vivint en l'actualitat des de la distància temporal, i això és important, ja que sovint no ens adonem del que està passant fins que ho veiem extremitzat en el futur o des de fora.

Creus que és important recomanar-lo a estudiants com a lectura obligatòria?

Sí. Per la mateixa raó per la qual he dit que és necessari.

Quines són les característiques que ha de tenir un llibre que agradi als adolescents?

Depèn. No hi ha un patró infal·libre que agradi a tots els adolescents. Sí que és veritat que en general, agraden llibres àgils i fàcils de llegir, però et pots trobar a molts adolescents llegint clàssics o llibres complexos i més densos. En la meua opinió no hi ha un seguit de característiques literàries que agradin a tots els adolescents.

La literatura de ciència-ficció està en detriment?

No. No crec que sigui un gènere poc aclamat pel públic, suposo que com tot els altres.

Consideres que el cinema està fent mal a la literatura de ciència-ficció?

No veig el perquè. Molta gent es llegeix el llibre després de mirar-se la pel·lícula, o prefereix el llibre que l'adaptació cinematogràfica. No té res a veure, jo crec que es complementen bastant.

Quin creus que és el gènere que agrada més als adolescents?

Els llibres que consumeixen més els adolescents són amb els quals es poden sentir ells més identificats. Les novel·les juvenils amb històries d'amor agraden molt, per exemple, però això també va per gustos i edats. No agrada el mateix gènere a un adolescent de 14 anys que a un de 18.

Ets partidari de la lectura obligatòria?

Sí, però donaria més llibertat. Els adolescents haurien de llegir, però al cap i a la fi llegir ha de ser quelcom agradable. El que jo faria seria donar més llibertat a l'hora d'escollir la temàtica o el llibre. Al cap i a la fi, l'objectiu és que llegeixin.

3.1.4 ENTREVISTA A ISABEL ESTENGRE

Isabel Estengre, mestra d'infantil a L'Escola Poblenou de Pineda (Maresme). Està en contacte majoritàriament amb nens i nenes d'entre 6 a 10 anys.

Consideres el gènere de la ciència-ficció una eina educativa?

Sí, més que res perquè els hi agrada i el gaudeixen. El simple fet que una cosa els faci gaudir ja és positiu i es pot considerar una eina educativa.

Isabel Estengre

Els nens d'entre 8 i 12 anys mostren inquietuds cap a la literatura?

Sí. A l'escola on treballo, per exemple, tenim un pla d'impuls a la lectura. Els nens escullen cada setmana un llibre, i després l'expliquen a la classe i diuen si els hi ha agradat o no. Els nens s'ho passen bé fent aquesta activitat i no és cap activitat forçada.

Creus que es fomenta suficient a l'escola?

Sí, a la meva escola sí. Sempre es podria fomentar més, perquè és molt positiu llegir, però en el sistema educatiu infantil ja s'està fent bastant.

Quin és el gènere literari que agrada més als nens d'aquesta franja d'edat en general?

Els hi agrada sobretot coses amb les quals ells es puguin identificar. Aventures en les quals nens o nenes de la seva edat siguin els protagonistes, o simplement coses del seu interès.

I el que menys?

Coses llunyanes a ells amb les quals no es puguin sentir identificats.

Consideres que la ciència-ficció (ja sigui en format literari o cinematogràfic) agrada al públic infantil?

Sí, els hi encanten històries o còmics de superherois.

Quins requisits ha de tenir una revista infantil perquè agradi als nens?

Sobretot que es puguin sentir identificats i que hi hagi molta imaginació i creativitat.

3.1.5 ENTREVISTA A GEMMA BALLESTÉ

Gemma Ballesté és una bloguera de ganxet, creadora de GEMbags, una marca on ven Kits i bobines per realitzar activitats de ganxet. Ha escrit i editat tres llibres: *El trapillo* (2016), *Crochet con clase y estilo* (2018) i *Corner to Corner* (2019).

Gemma Ballesté

Quin gènere agrada més a nens de 8 a 11 anys?

Els hi agrada molt les coses d'acció. Tot allò que involucri superherois els hi agrada molt.

En general, les revistes agraden a nens/es petits/es?

Depèn. Hi ha revistes, com és el cas de Cavall fort, que ha triomfat moltíssim. Per fer una bona revista infantil és important conèixer molt bé al teu públic. De no ser així, és complicat arribar als nens. És important que la revista sigui molt dinàmica i compti amb jocs, fotografies, gràfics amb molts colors... ha de ser cridaner.

La ciència-ficció és un gènere que triomfa entre el públic infantil?

Depèn. Star Wars o Marvel, per exemple, han triomfat i triomfen molt. També depèn del format en el que es presenti, la manera en que s'hagi executat, i sobretot del tipus de ciència-ficció que sigui. Al públic infantil li agraden coses senzilles, que puguin entendre i amb les quals puguin divertir-se.

Quins requisits ha de complir una revista infantil perquè agradi a nens de 8 a 11 anys?

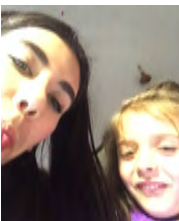
És important que hi hagi molt suport gràfic, és a dir, dibuixos i gràfics que els ajudi a entendre el contingut. El vocabulari ha de ser senzill i fàcil d'entendre. El contingut ha de ser dinàmic i interessant per ells. Els hi agrada l'acció i els jocs.

3.1.6 ENTREVISTA A NENS I NENES DE 8 A 12 ANYS

Guillem, 10 anys (Sabadell). És el meu cosí germà per part de mare.

Mar Monter, 8 anys (Sabadell). És la meva cosina segona per part de mare.

Claudia, 11 anys (Arenys de Mar). És la filla d'una amiga de la meva mare que conec des de petita.

Preguntes:

Saps què és la ciència-ficció?

G: Sí.

M: Sí que sé el que és però no sabia que es deia així.

C: Sí.

T'agrada?

G: Sí, la majoria de pelis que veig són de ciència-ficció.

M: Sí, m'agrada Harry Potter.

C: Sí.

T'agrada llegir?

G: Sí, em diverteix.

M: Sí bueno, mes o menys.

C: No.

Quins llibres t'agrada llegir més?

G: Els de misteri i por.

M: M'agraden molt els d'aventures, però el meu preferit és Wonder.

C: Els del cos humà.

T'agraden les revistes?

G: No.

M: No llegeixo revistes, només les compro pels cromos de fútbol.

C: Sí, depèn de la revista.

Quines pel·lícules de ciència-ficció t'agraden més?

G: Les de marvel.

M: Abans m'agradava Star Wars, ara m'agrada Harry Potter.

C: Star Wars.

Què t'agrada més de les revistes?

G: Res.

M: Els regals.

C: Els dibuixos.

3.3 ENQUESTES

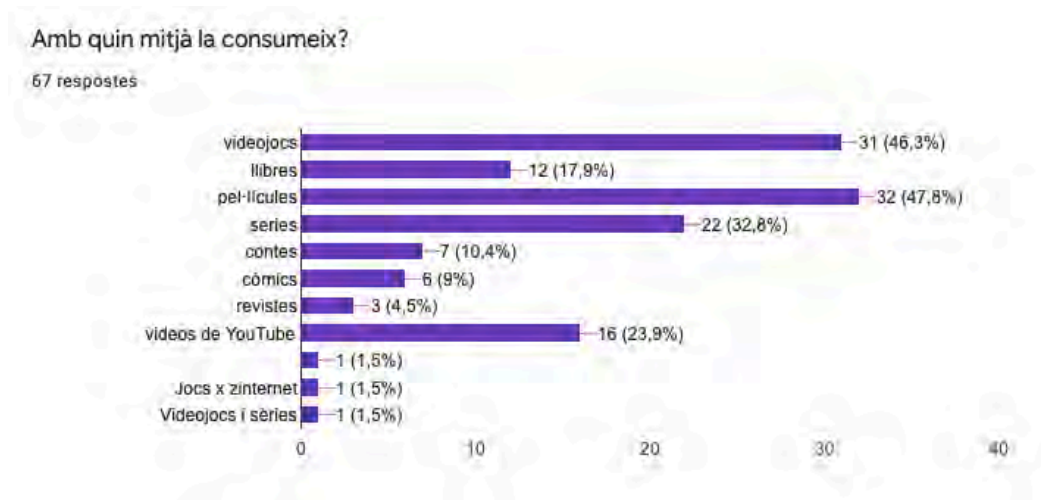
3.2.1 L'impacte de la literatura de ciència-ficció en nens de 8 a 12 anys

Abans de començar amb la revista, vaig considerar necessari realitzar una enquesta per tal de conèixer i sobretot ser conscient dels gustos dels lectors a qui va dirigit el meu projecte. Com que els destinataris del meu projecte són nens d'entre 8 i 14 anys, vaig decidir enfocar l'enquesta per tal que la responguessin els pares, avis, tiets o germans, ja que al ser nens i nenes era més complicat que la responguessin. Així doncs vaig fer preguntes que un pare o una mare, coneixent al seu fill, les pogués respondre perfectament.

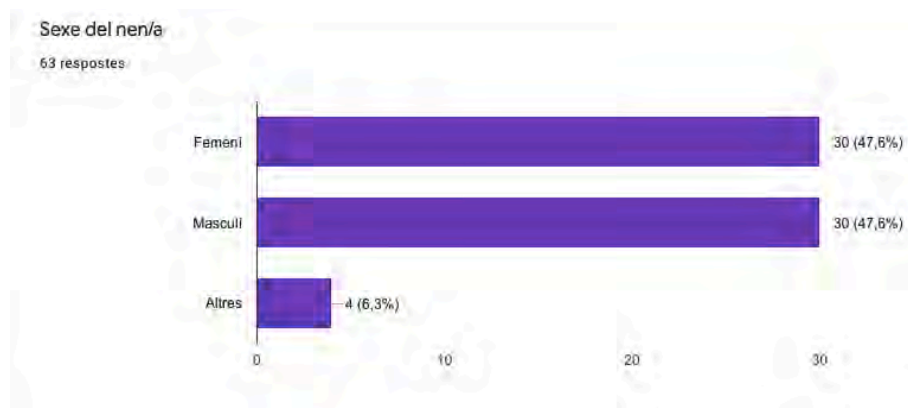
RESULTATS:

L'enquesta va obtenir un total de **67** respostes.

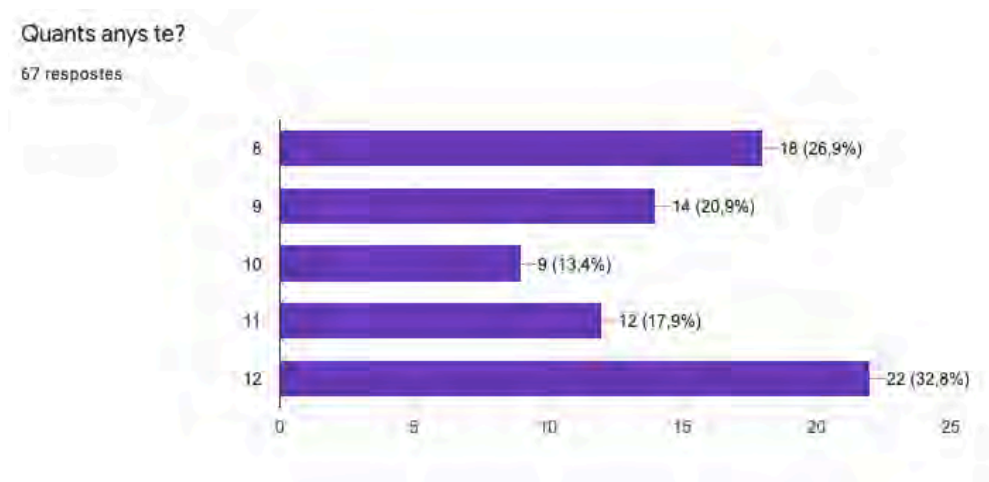
La primera pregunta és: **Amb quin nen o nena de 8 a 12 anys estàs més en contacte?** Un 25,9% va respondre que al seu fill/a, un 8,6% al seu nét/a, un 25,8% al seu nebot/da, un 24,1% al seu germà/na, un 5,2% a cosí/na, un 3,4 % a veïns o veïnes petits, mentre que el 10,2% a fills d'amics i alumnes d'escola, respectivament. Amb aquests resultats podem extreure la conclusió que la majoria de persones que ens responen l'enquesta són pares, avis o germans de nens petits d'entre **8 i 12 anys**.

En la següent qüestió, es pregunta **el gènere de la persona amb qui està més en contacte l'enquestat/da**. Un 47,6% responen un el gènere femení, mentre que el mateix percentatge, 47,6%, el masculí. Un 6,3% respon "altres".

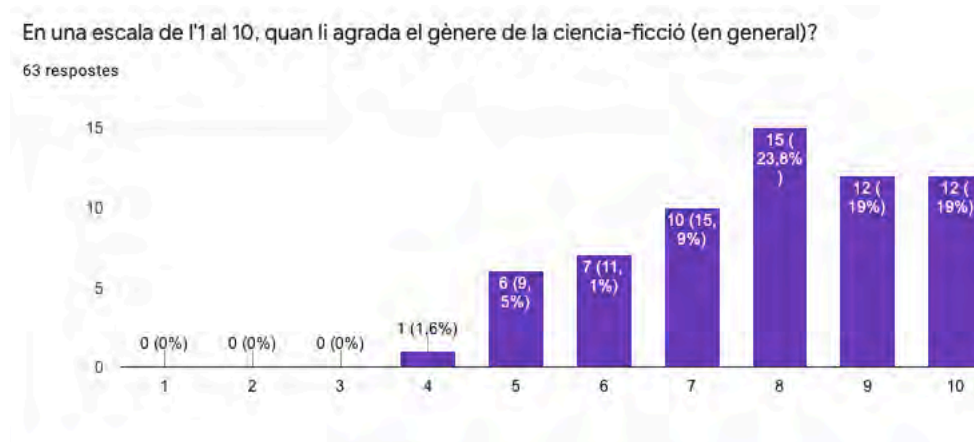

En la següent pregunta (**Quants anys té?**) un 32,8% (22 persones) va respondre 12 anys, un 26,9% (18 persones) va respondre 8 anys. Aquesta informació ens diu que la majoria tenen o bé 12 anys, o 8.

En la següent pregunta (**En una escala de l'1 al 10, quan li agrada el gènere de la ciència-ficció?**), la puntuació més votada ha sigut el "8", amb un 23,8% (15 persones), seguida del 9 i el 10, amb un 19% els dos (12 persones). Aquestes dades

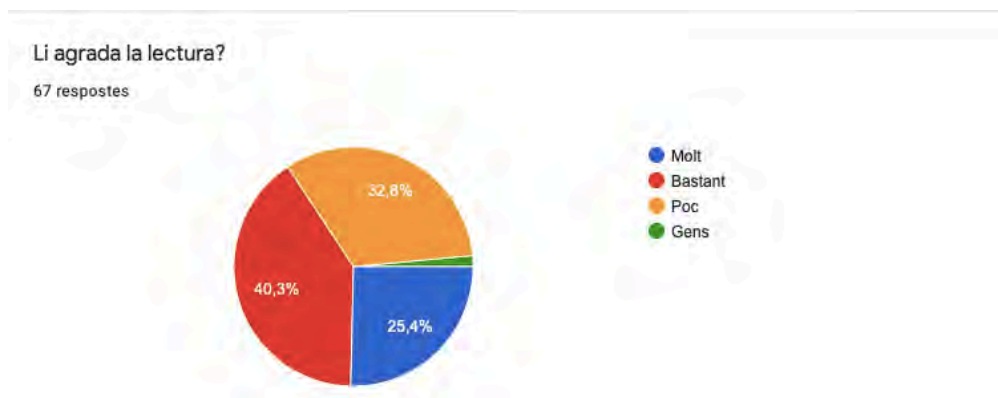
em permeten arribar a la conclusió que la ciència-ficció agrada molt entre els enquestats.

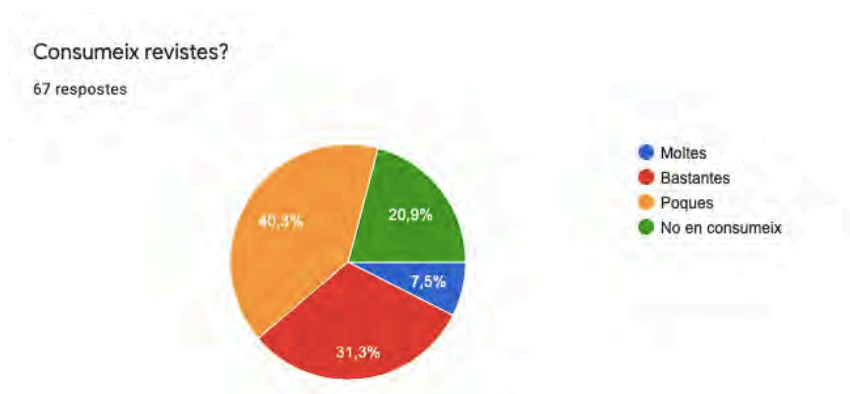
La cinquena pregunta (**Amb quin mitjà la consumeix?**), referint-se a la ciència-ficció, ha obtingut com a respostes més votades les pel·lícules, amb un 47,8% (32 persones) i els videojocs, amb un 46,3% (31 persones). La literatura, en canvi, és molt menys consumida. Sumant els percentatges dels contes, còmics i les revistes, obtenim un 19,9% (16 persones), la meitat que en els videojocs i les pel·lícules.

La següent pregunta (**Li agrada la lectura?**) obté entre les respostes “bastant” i “molt” un 65,7% (44 persones), per la qual cosa, afirmem que a més de la meitat els hi agrada la lectura.

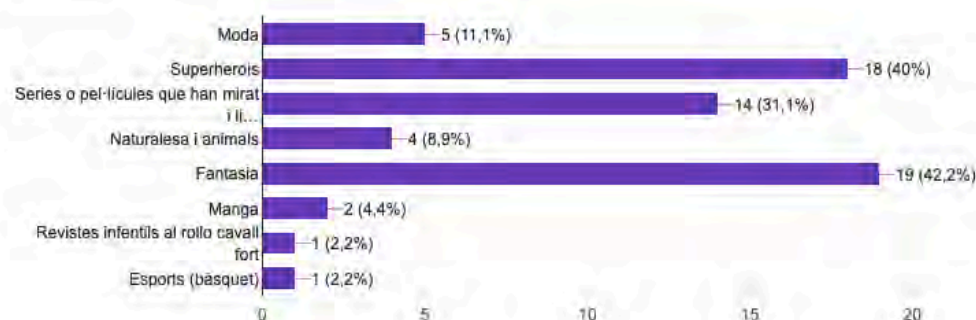
En la següent pregunta (**Consumeix revistes?**), un 31,3% respon que bastantes, i un 7,5% que moltes. Això suma un total de 38,8%. El 61,2% restant fa referència als qui han votat “poques” o que “no en consumeix”. Més de la meitat dels votants no consumeix revistes.

La següent pregunta (**Si la resposta és que sí, de quin gènere són les revistes que consumeix**) obté unes 45 respostes. Els apartats més votats són fantasia, amb un 42,2%,(19 persones) i de Superherois 40%(18 persones). Aquests resultats ens permeten arribar a la conclusió que la temàtica preferida per a una revista dels enquestats és la Fantasia i la ciència-ficció (superherois).

Si la resposta és que sí, de quin genere són les revistes que consumeix?

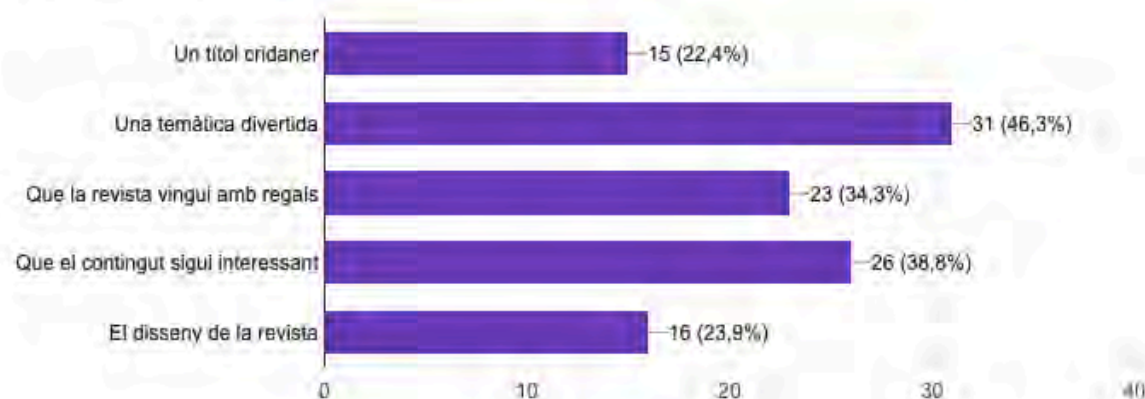
45 respostes

Finalment, en l'última pregunta (**Quins factors creus que poden ajudar-lo/la a tenir més ganes de comprar una revista?**), les respostes més votades han estat “Una temàtica cridanera” amb 46,3% (31 persones), i “que el contingut sigui interessant” un 38,8% (26 persones).

Quins factors creus que poden ajudar-lo/la a tenir ganes de comprar una revista?

67 respostes

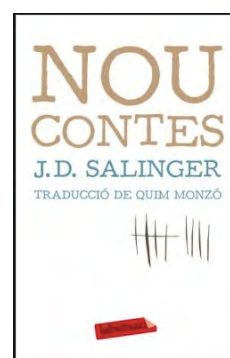
3.3 LA REVISTA:

3.3.1 L'home rialler, un conte de J.D Salinger

L'home rialler és el títol de la revista que he creat, i ve inspirat pel conte de J.D. Salinger igual titulat, que pertany al recull "Nou Contes", publicat l'any 1953. *L'home rialler* és la història del fill únic d'una parella benestant de missioners que, de petit, va ser segrestat per uns bandits xinesos. Quan els seus pares van refusar pagar el rescat del seu fill, els bandits, considerablement ressentits, van col·locar el caparró del nen en un cargol de banc de fuster i van donar al braç del cargol unes quantes voltes. El subjecte d'aquesta experiència va arribar a adult amb un cap pelat, en forma de pacana, i amb una cara que, sota el nas, en comptes de boca tenia una cavitat oval enorme. El nas consistia en dos narius tapats per carn. Els desconeguts, només de veure la seva cara, queien morts a l'instant, i els coneguts el defugien. Curiosament, els bandits el deixaven estar pel seu quarter general, amb la condició que anés amb la cara coberta amb una màscara molt prima i d'un vermell pàl·lid, feta de pètals de cascall. La màscara estalviava als bandits la visió de la cara de l'home rialler, i al mateix temps els permetia saber on parava, ja que feia pudor d'opi.

J.D. Salinger, autor de *Nou contes* (1953).

Cada matí, *L'Home rialler* s'escapolia en silenci cap al bosc que envoltava l'amagatall dels bandits. Allà es va fer amic d'una gran quantitat d'animals. Amb ells es treia la màscara i els parlava. Ells no el consideraven lleig.

Amb el pas del temps, l'home rialler ja havia après els més valuosos secrets professionals dels bandits, i de seguida va muntar el seu sistema propi. En petita escala primer, va començar a treballar pel camp xinès, per compte propi, robant, segrestant, i quan era necessari assassinant. Els seus pares adoptius, els bandits xinesos, van ser els últims en assabentar-se dels seus èxits, i quan ho van saber es van tornar bojós de gelosia.

Ben aviat l'home rialler travessava amb regularitat la frontera xinesa per anar a París, on es divertia fent gala del seu geni davant del detectiu Marcel Doufarge i la seva filla. Amb poc temps, *L'Home rialler* havia aconseguit amassar la fortuna personal més gran del món. Anònimament, donava la major part d'aquesta fortuna als monjos d'un Monestir local, que havien consagrat les seves vides a criar gossos policies alemanys.

Les seves necessitats personals eren poques. Vivia al Tibet, juntament amb els seus amics incondicionals (els animals). El detectiu Doufarge i la seva filla es van dedicar a perseguir-los, fins que un dia, van acabar agafant a un dels seus amics. Llavors *L'Home rialler*, amb un seguit d'actes heroics va acabar salvant la vida d'aquest.

Aquesta història, malgrat ser de ficció i tenir un argument- en la meua opinió- increïblement original i interessant, no consta de ningun element de ciència-ficció, ni, lògicament, està dirigida a un públic infantil. Tanmateix, el que vaig decidir fer va ser adaptar el conte al meu públic, és a dir, a nens i nenes de 8 a 12 anys, i afegir-li connotacions relacionades amb la ciència-ficció.

Va quedar això:

De petit, l'home rialler vivia als afores d'un poble petit rural. Una nit, quan els seus pares dormien, es va escapar de casa i va anar a jugar a futbol sota les estrelles. Era al bosc quan, de sobte, va ser enlluernat per una llum blanca molt potent. Una nau d'ovnis gegant es va aturar al seu davant. Els tripulants d'aquell ovni, uns alienígenes molt poc simpàtics anomenats Ero, Eris i Erit, van posar a l'home rialler i als altres nens que havien reclutat aquella nit a una nau gegant. Els van estirar a tots en lliteres, i els van començar a lligar cables al cervell i a les extremitats. L'alienígena que s'encarregava de l'home rialler es va despistar un moment, i quan va tornar a prestar-li atenció, va veure que la cara de l'home rialler estava terriblement desgarrada. Li havia donat una descàrrega elèctrica per equivocació a la zona del nas i la boca. El resultat d'aquell terrible accident va donar lloc a una cara que, sota el nas, en comptes de boca tenia una cavitat oval enorme. El nas consistia en dos narius tapats per carn. Els aliens, peneditos d'aquell petit gran descuit, van intentar fer tot el possible per recuperar la cara de l'home rialler. L'home rialler, quan ja va ser conscient, es va incorporar amb els seus companys, i al veure que tots ells s'espantaven quan somreia de la terrible forma que adoptava la seva cara, els alienígenes, amb una mica de sentiment de culpa, van decidir abandonar-lo en una selva per la qual estaven passant en aquell moment. Després d'aquella experiència traumàtica, l'home rialler va començar a viure a la selva. Es va fer amics d'animals, ja que ells eren els únics que l'acceptaven tal com era i no s'espantaven al veure el seu somriure. Els animalons el van batejar amb el nom d'home rialler perquè amb el temps, al veure que ningú el jutjava, va deixar d'amagar el seu somriure (que era quan se li veia més deformada la cara), i perquè el veien tan alt i gran, que els hi semblava que era un home i no pas un nen. Va passar el temps, i l'home rialler estava molt bé vivint a la selva, però trobava a faltar la seva vida d'abans, als seus pares, els seus amics i la seva terra. Va anunciar als seus amics la decisió de tornar a casa, i ells li van dir que l'acompanyarien en l'aventura per assegurar-se que no li passaria res.

3.3.2 CONTINGUT I ESTRUCTURA DE LA REVISTA

La revista consta d'un total de **24** pàgines:

- **Portada (pàgina 1)**

A la portada hi trobem els aspectes més bàsics de la revista: el títol d'aquesta (L'home rialler), el seu eslògan "Ajuda a l'home rialler a tornar a casa!", el seu preu corresponent (4.99€), un parell de requadres amb el contingut més cridaner de l'edició, i finalment el nom del compte d'Instagram (@lhomerialler).

- **Índex (pàgines 2 i 3)**

A la revista s'hi dediquen dues pàgines en les quals s'explica el contingut d'aquesta. En la primera, d'una manera més gràfica i visual, s'ensenya resumidament alguns dels apartats més cridaners de l'edició, mentre que en la següent pàgina, s'indica tot el contingut amb les seves pàgines corresponents.

- **Cos de la revista (de la pàgina 4 a la 23)**

El cos de la revista és la part més extensa. Consta de 13 apartats:

- **La increïble història de l'home rialler:** Mitjançant vinyetes acolorides i amb molts dibuixos, s'explica la breu història de l'home rialler. Aquesta acaba en un punt on l'home rialler es disposa a demanar ajuda als lectors per tal de poder tornar a la seva terra natal. Si la revista s'edités mensualment, la idea seria que cada mes hi hagués un capítol de l'home rialler narrant les seves grans aventures i successos. (pàgines 4, 5, 6 i 7)
- **L'home rialler et vol conèixer!** En aquest apartat es demana als lectors que ajudin a l'home rialler en la seva gran missió, i se'ls ofereix escriure una carta al protagonista de la revista presentant-se i explicant-li les seves virtuts i de quina manera el podrien ajudar! A la següent pàgina hi ha un sobre per posar-hi la carta, el qual es pot decorar. Al final de la pàgina s'explica que per enviar la carta a l'home rialler s'ha de portar al quiosc on hagi sigut comprada la revista. (pàgines 8 i 9)
- **Test: Digue'ns el teu menjar preferit i et direm el teu gran superpoder:** El contingut d'aquest apartat es basa en un test divertit on hi ha 6 preguntes relacionades amb el menjar, juntament amb 4 opcions (a, b, c i d). Els lectors han de respondre les preguntes, i en acabat, comprovar els resultats. Segons la lletra que més hagin respost trobaran un requadre diferent indicant el seu superpoder corresponent. (pàgina 10)
- **Top 3 de llibres de ciència-ficció:** En aquest apartat hi trobem la breu ressenya de 3 llibres infantils diferents: *La plaga invisible* de David Blanco, *El peix número 14* de

Jennifer L. Holm i *Smekdia* d'Adam Rex. Vénen acompanyats de fotografies de la portada dels llibres i d'un petit text on s'explica la sinopsi d'aquests. (pàgina 11)

- **Jocs! Guanya punts per aconseguir un vehicle a l'home rialler:** Quan s'explica la història de l'home rialler, a l'última pàgina s'informa als lectors que poden contribuir en ajudar al seu ídol realitzant correctament activitats que se'ls proposa en les següents pàgines de la revista. Així doncs, en aquest apartat es proposen un total de 6 activitats senzilles i divertides per a resoldre. Al final de cada activitat s'indiquen els punts que s'adquireixen si es resol correctament. S'informa al final de la pàgina que el solucionari de les activitats es troba al compte d'Instagram. (pàgines 14 i 13)
- **Tutorial: Fes les samarretes de l'home rialler a casa:** En aquest apartat s'ensenya a fer les samarretes de l'home rialler. Es mostra el material necessari, els passos a seguir, consells per a un resultat òptim, i tot això amb fotografies de models. Es fa promoció del tutorial penjat al compte d'Instagram. (pàgines 14 i 15)
- **Concurs: Dissenya la cabanya ideal de l'home rialler!** Aquest apartat proposa un concurs molt creatiu i divertit per als lectors: dibuixar la cabanya ideal per l'home rialler. Se'ls convida a fer volar la seva imaginació i talent en un repte molt emocionant i original. El guanyador d'aquest desafiament obté com a premi un viatge a la ciutat de Londres. Al final de la pàgina s'indiquen les bases del concurs i com participar-hi. (pàgina 16)
- **5 consells per crear la teva pròpia història de ciència-ficció:** Aquesta pàgina proporciona als petits lectors 5 grans consells per a crear la seva pròpia història de l'home rialler. Cadascun dels 5 consells ve amb una breu explicació. (pàgina 17)
- **Quiz! Quan saps de ciència-ficció?** En aquesta pàgina de la revista s'ofereix l'oportunitat als lectors de comprovar el seu coneixement en literatura de ciència-ficció. Hi apareixen 6 preguntes amb 4 respostes avall (n'hi ha una de correcte). Són preguntes difícils de cultura general, per la qual cosa es recomana als lectors que busquin a internet les respostes. D'aquesta manera aprenen a fer recerca a internet i se'ls hi queda el contingut cercat. (pàgina 18)
- **Quin escriptor/a de ciència-ficció ets segons el teu signe del zodíac?** És un dels apartats més originals de la revista. En aquest s'indiquen els 12 signes del zodíac amb cadascun dels escriptors de ciència-ficció al qual pertany cadascun. Hi apareix una foto de l'escriptor/a, juntament amb la seva data de naixement i una breu introducció a la seva biografia. És una manera pràctica i divertida que els nens aprenguin una mica sobre els escriptors de ciència-ficció més influents i la seva biografia. (pàgines 19 i 20)

- **Coneix els amics de l'home rialler!** En aquest apartat es presenten els amics de l'home rialler, els animalons. Trobem una foto de cada animaló, el seu nom i una breu explicació de la seva personalitat. S'introdueix un nou personatge que apareixerà en la pròxima edició. (pàgina 21)
- **Beneficis de llegir una estona cada dia:** En aquest apartat es vol incentivar la lectura. D'aquesta manera hi apareixen 5 beneficis que aporta la lectura a la Salut (física i mental), amb la seva breu explicació corresponent. (pàgina 22)
- **Contingut del pròxim mes:** L'últim apartat de la revista es dedica a presentar breument part del contingut de l'edició del mes vinent. Es fa breu al·lusió a alguns dels apartats més destacables de la pròxima edició, juntament amb la informació addicional de la revista. (pàgina 23)

• Contraportada

La revista s'acaba amb una frase en gran: La teva revista de ciència-ficció preferida!, juntament amb el codi QR de l'Instagram de la revista per a que si pugui accedir més fàcil i ràpidament.

3.3.3 DISSENY DEL LOGOTIP DE L'HOMERIALLER

A l'hora de dissenyar el logotip al compte d'Instagram de que vindria inclosa en l'edició

Esbós de la portada.

de la revista (el qual apareixeria *L'home rialler* i a la samarreta de la revista), vaig prioritzar

que fos simple i cridaner a la vegada. El vaig elaborar - com tots els dissenys del projecte- amb la versió Pro del programa Canva. Vaig decidir crear més d'un logotip amb fonts de lletres, colors i dissenys diferents per així tenir més opcions a l'hora d'escollir i fer-me més a la idea del que volia aconseguir. En total en vaig fer quatre. En els dissenys vaig optar per fer ús de colors que psicològicament estiguessin relacionats amb la ciència-ficció, com per exemple el vermell, el groc, blau elèctric, gris, lila fluorescent... En vaig fer uns quants, tots ells variant la forma, el color i la font de lletra. Un cop els vaig tenir tots em vaig decantar per modificar el primer disseny canviant-li el color i les il·lustracions del fons (canviant les estrelles per ovnis, que tenen relació amb el contingut de la revista) les quals donaven un acabat més net i cridaner.

Esbós de la primera pàgina

Primer esbós del logotip de la revista

Disseny definitiu de la primera pàgina.

Segon esbós del logotip de la revista

Tercer esbós del logotip de la revista

Esbós definitiu del logotip de la revista

3.3.4 DISSENY DE LA REVISTA

La revista ha estat dissenyada amb el programa d'edició **Canva**, (la versió Pro, la qual costa 12,95 al mes). A diferència de l'estandard, aquesta dona pas a moltes

Portada (pàgina 1)

Índex I (pàgina 2)

il·lustracions
inèdites,
topologies i
recursos que
faciliten el
procés de
creació del
projecte i

permeten un resultat

Índex II (pàgina 3)

més òptim i

Tutorial de com fer la samarreta de l'home rialler (pàgina 15)

Història de l'home rialler (pàgina 6)

professional. Canva dona accés a un munt de plantilles per a crear projectes. El primer que vaig fer va ser crear la portada, i per això vaig començar amb una plantilla

predeterminada. A partir d'aquesta vaig anar creant el disseny basat en els meus gustos i en com volia la revista.

Aquests són algunes de les pàgines de la revista. Com podreu veure, en el disseny de la revista hi predominen colors vius i cridaners, estampats, tipus de tipografies diferents, juntament amb un gran nombre d'il·lustracions i de dibuixos infantils.

Vaig començar la revista sense cap mena de referència artística que em pogues ajudar a dissenyar el projecte, per la qual cosa em vaig limitar a començar a provar amb Colors i formes diferents fins que s'apropés a la idea que tenia al cap. És per això, que al llarg del procés de creació de la revista - 2 mesos-, els dissenys de les pàgines han variat molt i s'han modificat molts. Aquí us poso unes quantes fotos de l'evolució d'algunes pàgines de la revista:

EVOLUCIÓ DE LA PORTADA

Plantilla predeterminada de la portada de la revista

Portada definitiva de la revista.

PRIMERA PÀGINA

3.3.5 ACCESSORIS DE LA REVISTA

Un gran incentiu a l'hora de comprar un producte són els regals o detalls que hi venen inclosos. Especialment en el públic infantil, un regal o quelcom que vingui en forma de sorpresa pot arribar a determinar la compra d'aquest. Després d'elaborar l'entrevista a nens petits d'entre 8 i 12 anys, em va quedar clar que els hi agradaven els regals, qual cosa em va fer decantar per incloure un accessori extraordinari a la revista. Vaig pensar en possibles accessoris que siguessin atractius pel públic al qual estava orientat el meu projecte, al mateix temps que vaig tenir en compte que fos quelcom econòmic, fàcil d'elaborar i que, per conseqüència, em pogués aportar un benefici. Finalment, després de contrastar idees i informar-me de com les podria fer, vaig decidir fer **samarretes** amb l'estampat del logotip, i una fulla DIN A4 d'**adhesius** amb dissenys de la revista.

SAMARRETES:

A l'hora de crear la revista, un objectiu que tenia era que l'homerialler (el protagonista de la revista) es convertís en un personatge simpàtic pels nens, i que aquests el veiessin com a ídol i amic. Per aquesta raó vaig pensar que als lectors de la revista els hi agradaria portar una samarreta

amb la il·lustració de la revista (el logotip), per representar el seu ídol.

Elaboració de les samarretes:

Depenent del resultat que es vulgui aconseguir, la dificultat que envolta el crear una samarreta pot variar. En el meu cas, la dificultat no va ser alta, ja que el disseny era simple. Consistia en una samarreta sense estampat (de color blanc o negre), amb el logotip de la revista estampat al centre d'aquesta en gran. Per a dur a terme aquest procés vaig necessitar un material anomenat "Paper Transfer", fàcil d'aconseguir a qualsevol llibreria i a Amazon a un preu raonable (d'entre 6 a 11€) . Aquest paper mitjançant la calor d'una planxa, permet estampar qualsevol disseny imprès a color a qualsevol tela.

Resultat final de les samarretes oficials de

Material necessari per a l'elaboració de les samarretes

Així doncs, el que vaig fer va ser imprimir el disseny en color al full "transfer". Tot seguit el vaig retallar, i el vaig col·locar a sobre de la samarreta. Vaig col·locar-hi paper de calcar (inclòs en el pack), i vaig planxar-ho durant tres minuts. Un cop vaig acabar de planxar vaig esperar 10 minuts abans de treure el paper i veure el resultat final.

Papers necessaris

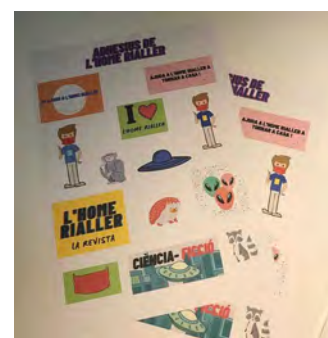
Cal ser insistent a l'hora de planxar. De no ser així, el color de l'estampat quedarà diferent de l'original.

Samarretes (blanca i negra) estampades.

ADHESIUS:

Els adhesius són la segona sorpresa que ve inclosa en la revista. Consisteix en una pàgina DIN A4 de dissenys relacionats amb la revista (ovnis, extraterrestres, animals...), que es poden enganxar a qualsevol superfície. Només s'han de retallar de la forma que es vulgui (quadrada, ovalada...), treure el plàstic de la capa inferior, i ja estan llestos per a ser

Resultat final del full DIN A4 amb adhesius de L'Home rialler.

enganxats.

Elaboració dels adhesius

El material necessari per a elaborar els adhesius consisteix en un paper de doble cara disponible a qualsevol llibreria i a Amazon (20 fulls 9,99€). Un cop vaig disposar del material necessari per a elaborar els adhesius vaig dissenyar amb Canva els dissenys dels adhesius. Un cop els vaig tenir, només em va quedar distribuir-los al full DIN A4 i imprimir-los.

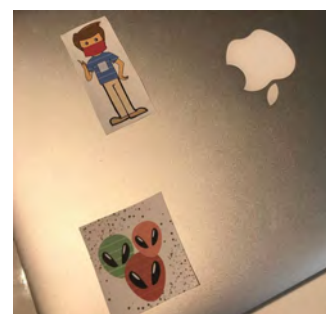
Full adhesiu, necessari per a crear els adhesius.

Adhesius retallats

Adhesiu amb la part adhesiva treta.

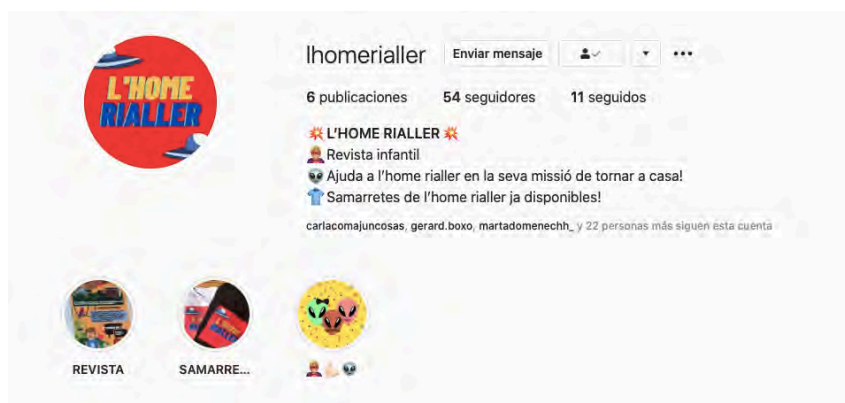

Adhesius enganxats a la tapa d'un ordinador.

3.3.6 PROMOCIÓ DE LA REVISTA VIA XARXES SOCIALS

Avui en dia, les xarxes socials (especialment Instagram, Twitter i Tik Tok) tenen un paper substancial a l'hora de desenvolupar un projecte. Així doncs, la gran majoria de marques i empreses tenen un compte d'Instagram amb el qual poden comunicar-se amb els seus seguidors, a la mateixa vegada que poden actualitzar el seu contingut i promocionar-se. Per tal cosa, vaig decidir crear un compte d'Instagram: @lhomerieller. Aquest racó va dirigit als consumidors de la revista (els més petits de la casa) i als corresponents adults que els cuiden i se'n fan càrrec. En estar dirigida a nens petits

d'entre 8 i 12 anys, sóc conscient que molts d'ells no tenen mòbil, i per tant no fan ús de xarxes socials. Tot i així, ho considero una molt bona idea per a pares o mares que vulguin veure el contingut de la revista, o si, per exemple, deixen els seus mòbils als fills perquè s'ho mirin una estoneta.

Perfil oficial de la revista (@lhomeialler)

CONTINGUT DE L'INSTAGRAM:

Vídeo tutorial (0.43 minuts de duració) de com elaborar les samarretes de L'home rialler a casa.

Vídeo a càmera ràpida (0.25 minuts de duració) que mostra el "making off" d'una pàgina de la

Promoió del llançament de la revista via Instastories.

Post den David i la Natalia amb les samarretes de l'home rialler.

3.3.7 LLANÇAMENT DE LA REVISTA: DESPESES I BENEFICI

La revista no es vendrà ni estarà disponible al públic. Tot i això, m'encurioseix saber tot allò que hauria de fer per tal de llençar al públic "L'home rialler". Hi ha molts aspectes que s'han de tenir en compte, i un dels més importants són les despeses i el benefici de comercialitzar la revista.

PREU DE LA REVISTA:

Samarreta:

- Demanda de 100 samarretes: cada samarreta surt a **0,90€**
- Estampació de les samarretes:
 - Paper transfer: **0,20€**
 - Imprimir disseny amb tinta alta qualitat: **0,10€**

- Planxar samarreta: **0,05€**

Total: 1,20

Adhesius:

- 1 full de paper adhesiu: **0,60€**
- Impressió dels dissenys en alta qualitat: **0,10€**

Total: 0,70

Revista:

- Impressió de la revista en color alta qualitat: **2,20€**

Total: 2,20€

Preu de cost de la revista: $1,20€ + 0,70€ + 2,20€ = 4,10€$

Preu de la revista: 4,99€

Benefici obtingut: 0.89 €

En la primera edició de la revista el benefici no seria molt elevat. Tanmateix, en l'edició del mes vinent guanyaríem el doble de benefici, ja que al no venir cap regal inclòs, el cost total de la revista seria només de 2,20€, i en vendre-la a 4,99€, obtindríem uns 2,79€ de benefici.

4. VALIDACIÓ D'HIPÒTESIS

En començar aquest projecte vaig crear vàries hipòtesis sobre la literatura de ciència-ficció amb la intenció de - un cop acabada la recerca- corroborar o refutar en el cas que fossin falses. Aquestes hipòtesis van ser les següents:

- **El gènere de la ciència-ficció, en general, es consumeix més en cinema i televisió que no pas en literatura.**
- **La ciència-ficció no s'incentiva suficient a les escoles als cursos d'infantil i primària, cosa que no només provoca que els nens perdin interès per la lectura, sinó que també fa que el gènere de la ciència-ficció entri cada cop més en decadència i sigui menys llegit.**
- **El gènere de la ciència-ficció no és dels més venuts a les llibreries catalanes.**

La metodologia que vaig decidir emprendre per tal de corroborar - o bé refutar- la primera hipòtesi va ser la realització d'una enquesta i la comparació de les vendes d'un llibre i de les visualitzacions que ha obtingut la seva mateixa adaptació cinematogràfica. Després d'analitzar els resultats de l'enquesta i de la comparació, vaig poder corroborar al 100% la meua hipòtesi de que el gènere de la ciència-ficció es consumeix més en cinema i televisió que no pas en la literatura. En la següent hipòtesi que vaig realitzar "La ciència-ficció no s'incentiva suficient a les escoles als cursos d'infantil i primària" vaig fer entrevistes a Isabel Estengre, mestra d'infantil a l'escola Poblenou de Pineda, i al meu cosí de 8 anys de Sabadell, en Guillem Monter, juntament amb recerca d'informació sobre el tema. El resultat d'aquesta cerca no em va permetre corroborar al 100% la meua hipòtesi, ja que, gràcies a les entrevistes, vaig saber que avui en dia s'incentiva bastant la literatura de ciència-ficció a les escoles. Tot i això, els nens no s'interessen voluntàriament per la lectura, cosa que, després de cercar a internet, atribueixo al paper principal que desenvolupa la tecnologia en les vides dels nens. Finalment, en la última hipòtesi vaig fer recerca dels llibres més Venuts al dia de Sant Jordi del 2019 i 2020, juntament amb una entrevista a Núria Nieto, llibretera de la llibreria Documenta (Barcelona). Gràcies a la informació obtinguda vaig arribar a la conclusió que, malgrat que no és el gènere més demanat a les llibreries catalanes, té el seu públic, igual que molts altres gèneres literaris, i no està en detriment.

5. CONCLUSIONS

La conclusió general que he extret després de realitzar aquest treball ha estat que la literatura de ciència-ficció, malgrat no estar en detriment i tenir el seu respectiu públic, no forma part dels gèneres més consumits a Catalunya. També he arribat a la conclusió que la ciència-ficció es consumeix molt més en suport audiovisual (pel·lícules i sèries) que no pas en literatura, i finalment, que a les escoles de primària i infantil s'incentiva correctament la literatura de ciència-ficció, però malgrat això, els nens i nenes no tendeixen a llegir de manera voluntària, ja que normalment prefereixen dedicar el seu temps d'oci i de lleure a la tecnologia.

Per altra banda, mirant retrospectivament, si l'any passat m'haguessin dit que acabaria fent una revista de ciència-ficció per a nens petits i no pas una novel·la, no m'ho hagués cregut de cap de les maneres. Quan vaig decidir fer la novel·la estava convençuda que era la millor opció per la qual podia optar i que m'agradaria molt fer-la. Aquell sentiment va canviar quan, a mitjans d'agost, em vaig sentir pressionada i frustrada en veure que no era capaç d'escriure la novel·la que havia planejat. Tenia l'argument, però em faltava experiència, hores de lectura i coneixement sobre com crear una novel·la. Vaig afrontar aquell canvi no com una derrota sinó com quelcom positiu. L'àmbit de les revistes infantils era molt desconegut per mi, però tot i això em feia molta il·lusió descobrir-lo. Finalment, crear *L'home rialler* ha resultat ser quelcom que m'ha omplert molt i m'ha fet sentir molt orgullosa de la meva feina. Mai hauria imaginat que hagués pogut fer tanta feina i posar tanta dedicació i amor en un projecte. He descobert que dissenyar és una activitat que m'agrada molt i amb la qual gaudeixo, i que crear contingut infantil m'agrada bastant, i qui sap, potser de gran se m'il·lumina la bombeta i acabo treballant d'això, cosa que no descarto per a res. L'experiència viscuda al llarg d'aquest treball m'ha brindat un munt d'aprenentatges positius. Miro la revista de *L'home rialler* i no puc estar més orgullosa. Veure el nom d'un dels meus contes preferits del meu escriptor preferit de tots els temps en una creació totalment inèdita feta per mi em fa molta il·lusió i m'emociona. Estic infinitament agraïda i contenta d'haver dedicat tant de temps a un projecte que m'ha omplert tant com aquest, i m'ha fet valorar-me molt més com a persona i creadora de contingut. Malgrat no haver pogut escriure la novel·la que tanta il·lusió em feia, em guardo la idea per quan em vegi preparada per dur-la a terme. No em desanima gens el fet d'haver decidit canviar de tema i de no haver fet la novel·la. Estic molt contenta d'haver sigut capaç d'acceptar la dificultat del projecte i d'haver normalitzat el fet de reconèixer les meves debilitats. M'ho prenc com una experiència sumament positiva que a la llarga de ben segur que agrairé moltíssim.

6. AGRAÏMENTS

Mirant enrere, fer possible aquest projecte no ha sigut feina fàcil. Li he dedicat un gran nombre d'hores, juntament amb molta dedicació i esforç. M'agradaria donar les gràcies a la meva mare per recolzar-me en tot moment, entendre la dificultat del treball i donar-me els ànims necessaris per fer-lo possible en els moments més estressants i difícils. D'altra banda, també m'agradaria donar les gràcies a la tutora que m'ha portat el treball, l'Eva Garcia. Ella sap perfectament que sóc una persona terriblement mandrosa i amb manca de força de voluntat, i ha sabut guiar-me correctament i donar-me la disciplina necessària per tirar el projecte endavant, cosa que agraeixo moltíssim, ja que el poder acabar aquest projecte em fa sentir una satisfacció personal gegant. També vull donar les gràcies a tothom que ha donat suport a L'home rialler. Des dels meus amics i amigues, per rebre tan positivament la nova idea i animar-me a tirar-la endavant, fins als companys de la meva mare que van tenir la solidaritat de seguir el compte d'Instagram de la revista malgrat no saber què era. Realment la seva presència ha sigut un gran suport i m'ha servit de gran motivació a l'hora de dur a terme el projecte. Dono també gràcies a totes aquelles persones que he entrevistat al llarg d'aquest projecte per ser tant atents amb mi i dedicar-me part dels seu temps, i a la propietaria de la llibreria on vaig imprimir la revista, per tota la paciència que va tenir amb mi, que no va ser poca.

5.FONTS DE CONSULTA

Pàgina Web d'amazon, 13 de març del 2015. <https://www.amazon.es/El-Verdadero-Significado-Del-Smekdia/dp/8494325620> **SETEMBRE 2020**

Coscia, Leonardo. 15 de setembre del 2018 (en línia) <https://www.lacapitalmdp.com/cuanto-tiempo-deben-pasar-los-ninos-en-internet/> **OCTUBRE 2020**

Pàgina Web oficial de la llar del llibre https://www.llardelllibre.cat/es/libro/verdadero-significado-del-smekdia-el_776411 **SETEMBRE 2020**

Hoy, Indie. 27 de Desembre del 2018 (en línia) <https://indiehoy.com/cine/bird-box-la-pelicula-netflix-aterroza-audiencia/> **OCTUBRE 2020**

Anònim. [https://es.wikipedia.org/wiki/Los_100_\(novela\)](https://es.wikipedia.org/wiki/Los_100_(novela)) **SETEMBRE 2020**

Anònim. 29 Maig 2017. (en línia) <https://www.gradesaver.com/author/aldous-huxley-es> **AGOST 2020**

<https://blog.ticketmaster.es/post/razones-para-ver-the-umbrella-academy-22804/> **SETEMBRE 2020**

Bravo, María. 15 de maig del 2015 (en línia). <https://www.culturamas.es/2015/05/21/10-escriitores-de-ciencia-ficcion-que-debes-conocer-y-sus-mejores-libros/> **OCTUBRE 2020**

Gómez, María del mar. 15 de maig del 2018. (en línia) <https://mmarglezgomez.com/los-7-subgeneros-imprescindibles-de-la-ciencia-ficcion/> **AGOST 2020**

<https://www.casadellibro.com/libros-ebooks/jg-ballard/5427> **SETEMBRE 2020**

Sorián, Katy. 6 de novembre del 2012. (en línia) <https://ciencia-ficcion.es/la-naranja-mecanica-de-anthony-burgess/> **NOVEMBRE 2020**

“Comunidad Baratz”. 28 de Maig del 2018. (en línia) <https://www.comunidadbaratz.com/blog/los-20-libros-mas-vendidos-en-el-mundo/> **NOVEMBRE 2020**

Gómez, María del mar. 15 de maig del 2018. (en línia) <https://mmarglezgomez.com/escriptoras-de-ciencia-ficcion-invisibles/> **SETEMBRE 2020**

<https://www.todostuslibros.com/autor/nnedi-okorafor> **OCTUBRE 2020**

Patricio, José Maria. 12 de Setembre del 2019. (en línea) https://www.sabervivirtv.com/pediatrica/las-pantallas-interfieren-en-la-salud-de-los-ninos_2497 **OCTUBRE 2020**

Corona, Yolanda. 24 de Març del 2019. (en línea) <https://yolandacoronaautora.com/2019/03/24/mary-shelley-la-madre-de-la-ciencia-ficcion/> **NOVEMBRE 2020**